

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΚΦΡΑΣΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 18
www.koinonikikainotomia.gr

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2018

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ
«ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ»

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΙΣ 31 ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ 31 ΗΜΕΡΕΣ ΚΑΙ ΔΕΧΕΤΑΙ ΑΡΘΡΑ ΠΟΛΙΤΩΝ

ΟΔΟΙΠΟΡΕ όταν δεν υπάρχει δρόμος ΕΣΥ ΤΟΝ ανοίγεις, ΠΡΟΧΩΡΩΝΤΑΣ

Η αποστολή της πολιτικής εδώ και χρόνια είναι η διαχείριση της υπάρχουσας.

Η οικονομία έχει εισέλθει σε φάση παγκοσμιοποίησης και οι πολιτικοί ηγέτες, προσαρμόζονται αυτόματα σε προκατασκευασμένο ξένο περιβάλλον και τρόπο λειτουργίας της κοινωνίας.

Απόρροια διεθνείς γραφειοκράτες και τεχνοκράτες, επινοούν και προτείνουν (συχνά υποχρεώνουν) στρατηγικές, ερήμην των πολιτών ενός συνόλου Κρατών.

Η πολιτική διαχειρίζεται αυτές τις στρατηγικές.

Η πολιτική πια ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ να φέρει το ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ, το οποίο αναζητά ο κάθε λαός για την ευτυχία και την πρόοδο του.

Αλλά, ποιο είναι αυτό το ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ που θέλουν οι πολίτες και δεν μπορεί να δώσει η εξηρημένη ΠΟΛΙΤΙΚΗ με την ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ;

Η πολιτική έχει να κάνει με ανθρώπους, συγκεκριμένης παιδείας και νοοτροπίας.

Η παγκοσμιοποίηση έχει να κάνει με την οικονομία, με αριθμούς και αποδόσεις.

Σημείο ισορροπίας μεταξύ τους, δεν έχει βρεθεί ακόμη.

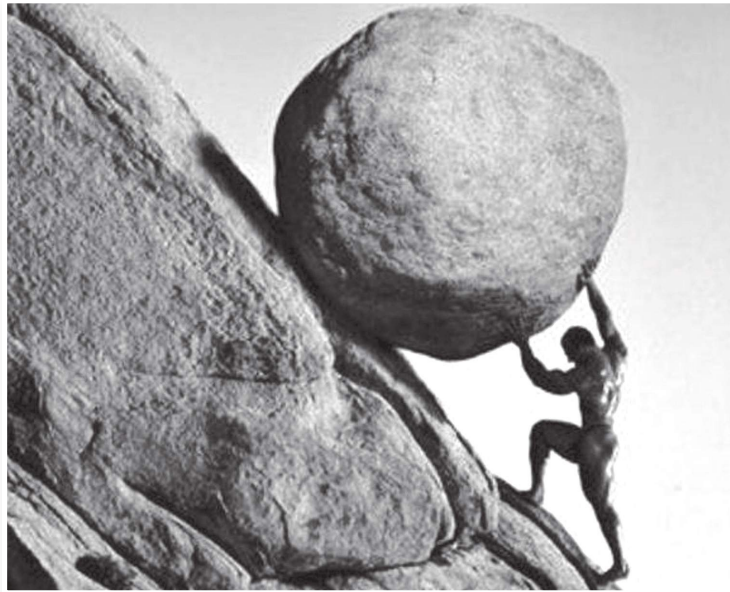
Ας δούμε όμως, τι θέλουν και πως δουλεύουν η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ της οικονομίας και τι θέλουν και πως πρέπει να δουλεύουν οι ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ των πολιτών και μετά να κρίνουμε αν μπορεί να υπάρξει μία ισορροπία μεταξύ τους.

Οι κοινωνικοί άνθρωποι θέλουν να ζουν σε ένα ρυθμισμένο, κοινωνικό περιβάλλον.

Οι ρυθμίσεις του τρόπου λειτουργίας της κοινωνίας, θέλουν να δίνουν τη δυνατότητα στον άνθρωπο, να έχει εξασφαλίσει την υγεία του, τη μόρφωσή του, την ασφάλειά του και την εργασία του, ώστε να μπορεί μαζί με την οικογένειά του να ζει ευπρεπώς για να αισθάνεται για τον εαυτό του, αλλά και για τους συμπολίτες του, δικαιωμένος.

Και δικαιο, εννοεί, η κοινωνία και το κράτος να δίνουν σε όλους ευκαιρίες να προοδέψουν, να αντιμετωπίζονται όλοι το ίδιο από τη δικαιοσύνη, να προσφέρουν αναλογικά (και όχι ανάλογα, που σημαίνει ίσες υποχρεώσεις) των δυνατοτήτων τους στην κοινωνία, να γνωρίζουν τα πάντα για να μπορούν να κρίνουν σωστά και να τους δίνονται οι δυνατότητες που έχουν οι ισχυρότεροι.

Η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας τείνει να ισχυροποιήσει τους δυνατότερους, χωρίς φραγμούς, για να μπορέσουν να αναπτύξουν προϊόντα και υπηρεσίες σε όλο τον κόσμο και να αντιμετωπίσουν τον

ανταγωνισμό άλλων ισχυρών, οι οποίοι κυρίως προέρχονται από άλλα μεγάλα κράτη. Τα συμφέροντα όμως των ισχυρών της οικονομίας και των ισχυρών κρατών συνήθως συγκρούονται.

**Μη βαδίζεις μπροστά μου, γιατί μπορεί να μη σε ακολουθήσω.
Μη βαδίζεις πίσω μου, γιατί μπορεί να μη σε οδηγήσω.
Βάδεξε πλάι μου και γίνε συντροφός μου.**

Αλμπέρ Καμύ

Η σύγκρουση αυτή γεννά την αλληλοϊδιοκτήριξη των οικονομικά ισχυρών με τα μεγάλα κράτη, από τα οποία προέρχονται και τότε γεννιέται η ΔΙΑΠΛΟΚΗ.

Έτσι όλοι οι ισχυροί, θέλουν να γίνουν ισχυρότεροι.

Δεν αλλάζει τίποτε αν οι ιδιοκτήτες των ισχυρών οικονομικών δράσεων είναι ιδιώτες ή κράτος.

Από τα παραπάνω διαπιστώνουμε ότι άλλες προτεραιότητες έχουν οι κοινωνικοί άνθρωποι και άλλες οι ισχυροί της παγκοσμιοποίησης.

Θα πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι μεγάλες ομάδες πολιτών της κάθε κοινωνίας εξυπηρετούνται από το καθιερωμένο σύστημα της παγκοσμιοποίησης και ότι μεταξύ των ισχυρών αλλά και των βολεμένων του συστήματος, υπάρχει η ικανοποίηση ότι έχουν

τη δυνατότητα να χαιρόνται πολλά αγαθά που προσφέρει ένα Δημοκρατικό πολίτευμα όπως αυτό της Ελευθερίας (συχνά αχαλίνωτη) και η Δημοκρατία.

Αυτοί όλοι όμως δεν ενδιαφέρονται συνήθως για το μεγάλο πλήθος των συμπολιτών τους, οι οποίοι δεν μπορούν να εκπληρώσουν τις επιθυμίες τους, όχι γιατί είναι ανίκανοι, αλλά γιατί το σύστημα ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ να ικανοποιήσει όλους ούτε στην πρόοδο, ούτε στα βασικά αγαθά, ούτε τουλάχιστον να ζουν έστω με το αίσθημα ισονομίας και ευτυχούς διαβίωσης.

Ισορροπία λοιπόν δεν μπορεί να υπάρξει μεταξύ των ισχυρών της παγκοσμιοποίησης και του πλήθους πολιτών των κοινωνιών;

Αυτό δεν είναι αληθινό.

Όλοι οι απλοί άνθρωποι τα στοιχειώδη που θέλουν μπορούν να τα έχουν σε οποιοδήποτε παγκόσμιο σύστημα.

Για να τα κερδίσουν δεν χρειάζονται διαχωριστικές ιδεολογίες, γιατί όλοι αυτοί οι άνθρωποι θέλουν τα ίδια πράγματα.

Όλοι μαζί είναι παντοδύναμοι και μπορούν να απαιτήσουν και να κερδίσουν αυτά που χρειάζονται στο χωριό τους, στην περιφέρειά τους και στο κράτος τους.

Πρέπει να απαιτήσουν δημόσιο λόγο να γίνουν πιο ενεργοί κοινωνικά και να απαιτούν το δικαίο της καθημερινότητάς τους. Πώς;

Με δημόσιο λόγο (σε τοπικά έντυπα και τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά μέσα).

Με συνεργασία ομάδων δημόσιας απαίτησης.

Με κοινωνικές δραστηριότητες αλληλεγγύης και σεβασμού.

Οι ενεργοί πολίτες είναι αυτοί που αλλάζουν το κάθε σύστημα και αυτούς μόνο υποχρεωτικά σέβεται το σύστημα.

Ενεργοί πολίτες δεν μπορεί πλην εξαιρέσεων, να είναι οι βολεμένοι, του κάθε συστήματος.

Οι ισχυροί στην ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ κυριαρχούν γιατί μπορούν να εφαρμόζουν σκέψεις, ιδέες και φαντασιώσεις τους.

Οι πολίτες των κοινωνιών πρέπει να εφαρμόσουν και αυτοί άτυπα στην αρχή, θεσμικά στη συνέχεια, τις αυτονόητες σκέψεις, ιδέες και φαντασιώσεις τους για την ΚΟΙΝΩΝΙΑ που ζουν.

Αν δεν το κάνουν θα είναι οι αιώνιοι διαμαρτυρόμενοι. Σε αυτό θα συνηθίσουν και τα παιδιά τους.

**ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΗΛΙΑΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΗΣ**

Ο ΝΕΟΣ ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ

Η οικονομική κυριαρχία των ισχυροτέρων υπήρχε και θα υπάρχει στην ιστορία της ανθρωπότητας.

Η κυριαρχία αυτή λέγεται παγκοσμιοποίηση.

Για να λειτουργήσει η κυριαρχία αυτή νόμιμα, τα κράτη είναι υποχρεωμένα να θεσπίσουν νόμους, οι οποίοι νομιμοποιούν όλες τις δραστηριότητες των οικονομικά ισχυρών.

Σε αυτή ακριβώς τη λειτουργία της πολιτικής, οι πολιτικοί επιβάλλεται να ψηφίζουν νόμους με τους οποίους θα ωφελείται και η κοινωνία.

Ο πολιτικός όμως μέχρι σήμερα ήταν και είναι ένα εξουσιοδοτημένο πρόσωπο από το λαό, το οποίο διά της ψήφου του, στη Βουλή, νομιμοποιούσε όλες τις συναλλαγές των ισχυρών.

Παράλληλα βέβαια, με ό,τι διαθέσιμους πόρους είχε το κράτος στη διάθεσή του (φορολογία κλπ.) προσπαθούσε να ικανοποιήσει όσο μπορούσε τις ανάγκες της κοινωνίας.

Όμως τον τρόπο που λειτουργεί μια κοινωνία τις επιβάλλουν μέσω των πολιτικών, οι οικονομικά ισχυροί με τα δικά τους κριτήρια.

Τα κριτήρια αυτά δεν έχουν ως προτεραιότητα την ευτυχία της ίδιας της κοινωνίας.

Έτσι οι ισχυροί με τους πρόθυμους πολιτικούς, διαπλάθουν τις συνθήκες που λειτουργεί η κοινωνία και μέσα σε αυτή την κατάσταση οι πολιτικοί παρέχουν περιστασιακά τα αναγκαία.

Τη ροή του ποταμού καθορίζουν οι οικονομικά ισχυροί και οι πολιτικοί κολυμπούν στο ποτάμι προσπαθώντας (όχι πάντα) να διορθώσουν λίγο την κοίτη ή τις όχθες.

Είναι καιρός πια οι πολιτικοί να σταθούν γενναία στο λαό που τους έχει εξουσιοδοτήσει (ψηφίσει) με συγκεκριμένες εντολές και δηλωμένες επιθυμίες.

Οι νόμοι πρέπει να βασίζονται στην ικανοποίηση των αναγκών και των επιθυμιών των κοινωνιών και οι ισχυροί της οικονομίας να προσαρμόζουν τη συμπεριφορά τους στους νόμους αυτούς.

Άλλωστε η οικονομία και η αγορά ειδικότερα δεν είναι μια επιστήμη. Είναι η συμπεριφορά των πολιτών, την οποία προσπαθούν να προβλέψουν και να μετρήσουν οι οικονομολόγοι (χωρίς όμως ποτέ να μπορούν να προβλέψουν με βεβαιότητα τις μελλοντικές συμπεριφορές των πολιτών).

Ίσως τα κέρδη των ισχυρών, να αυξηθούν όταν οι κοινωνίες λειτουργούν ανθρώπινα. Τότε θα έλθει μια ισορροπία συμβίωσης.

Αυτή είναι η ιστορική ευθύνη των πολιτικών.

Να δομήσουν τις κοινωνίες με νόμους που ικανοποιούν τους πολίτες και πάνω σε αυτούς τους νόμους να δομούν οι ισχυροί την οικονομική τους επιβίωση.

Το μεγαλείο της καθημερινότητας

Είναι ανάγκη πια να αναγνωρίσει και να ανταποκριθεί η εκάστοτε εξουσία, στην συνεισφορά που έχει ο κάθε πολίτης στην πρόοδο της κοινωνίας και την επάρκεια του κράτους.

Το 70-80% των εσόδων ενός κράτους προέρχεται από τους πολίτες και τους μικρομεσαίους επιχειρηματίες και τους ελεύθερους επαγγελματίες.

Οι πολίτες αυτοί στην επαγγελματική τους καθημερινή απασχόληση, σκέφτονται για τη βελτίωση των δραστηριοτήτων τους, προσαρμόζονται στις συνθήκες της κοινωνίας, στις γνώσεις της παράδοσης και στις φυσικές και τεχνικές συνθήκες του περιβάλλοντος.

Είναι υποχρεωμένοι για να προοδεύσουν, να σέβονται τα παραπάνω και αυτό κάνουν πλην λίγων εξαιρέσεων.

Μέσα στο μικρόκοσμό τους, οι πολίτες για να προοδεύσουν δε μπορούν να λένε ψέμματα, δε μπορούν να μην υπολογίζουν τις συνθήκες και τις συμπεριφορές των συμπολιτών τους, δε μπορούν να μη δείχνουν αλληλεγγύη όπου χρειάζεται, δε μπορούν να μη σέβονται και δε μπορούν να μη συμπεριφέρονται στις κοινωνικές υποχρεώσεις τους.

Αυτός ο μικρόκοσμος στηρίζεται στην ανθρωπιά, στηρίζεται σε αξίες, στηρίζεται σε επαγγελματικές διαχρονικές γνώσεις, τέλος στηρίζεται στις πολιτιστικές καταβολές του.

Αυτός ο μικρόκοσμος στο σύνολό του είναι ένας γίγαντας.

Όταν αυτή η κοινωνία, των πολλών μικρόκοσμων δεν λειτουργεί αρμονικά είναι αδύνατον ένα κράτος να εκπληρώνει την αποστολή του επαρκώς.

Ποιος φταίει λοιπόν εάν δεν λειτουργούν αρμονικά οι μικρόκοσμοι της κοινωνίας;

Οι πολίτες οι ίδιοι και οι Νόμοι που ψηφίζουν οι αντιπρόσωποι τους είναι οι βασικές αιτίες και βέβαια οι επιρροές που δέχονται από τα έξω.

Πρώτα για τους πολίτες που δημιουργούν εκτροπές και παράσιτα στην αρμονική λειτουργία της κοινωνίας πρέπει να διαθέτει το κράτος ισχυρούς μηχανισμούς ελέγχου ώστε με αποτελεσματικότητα και άμεσα να αποκαθιστούν τη κάθε εκτροπή.

Οι εύστοχοι όμως έλεγχοι δεν πρέπει να γίνονται εμπόδιο στους νόμιμα λειτουργούντες πολίτες.

Η εξουσία πρέπει να έχει εμπιστοσύνη στους πολίτες της, να τους παρέχει τις απαιτούμενες υποδομές και να μην εμποδίζει τη δραστηριότητά τους με γραφειοκρατίες που μοναδικός σκοπός τους είναι να αποδείξει ο κάθε πολίτης ότι είναι νόμιμος ή δικαιούχος. Αυτά πρέπει να τα γνωρίζει το κράτος χωρίς να υποχρεώνεται να τα αποδεικνύει ο πολίτης σε κάθε δράση του, με ατέλειωτα χαρτιά που συχνά δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.

Ο κρατικός έλεγχος πρέπει να στοχεύει και να είναι αποτελεσματικός μόνο εκεί που γνωρίζει ή έχει σαφείς υποψίες για τη παράτυπη ή παράνομη συμπεριφορά του πολίτη.

Δεύτερον και το κυριότερο είναι οι Νόμοι που ψηφίζουν οι εκλεγμένοι εκπρόσωποι των πολιτών.

Οι Νόμοι καθορίζουν τον τρόπο λειτουργίας όλων των δραστηριοτήτων της κοινωνίας.

Ο κάθε Νόμος διαταράσσει ή τροποποιεί την αρμονική λειτουργία της κοινωνίας, όπως τη καθιερώνουν οι πολίτες.

Εάν ο κάθε Νόμος δεν στηρίζεται στην υπάρχουσα αρμονική λειτουργία των πολιτών

αλλά επιβάλλεται αυθαίρετα από την εξουσία, είναι επιζήμιος για τη κοινωνία.

Ο κάθε Νόμος πρέπει να βελτιώνει, χωρίς να παραβλέπει την αρμονική λειτουργία των πολιτών μιας κοινωνίας.

Δυστυχώς οι Νόμοι γίνονται χωρίς τη συναίνεση των μικρόκοσμων της κοινωνίας.

Και λέμε δυστυχώς διότι μόνο οι πολίτες γνωρίζουν πολύ καλά αν ο κάθε νόμος δικαιώνει τη καθημερινή τους λειτουργία ή τη ζημιώνει ή τη καταστρέφει.

Έτσι οι Νόμοι ψηφίζονται, προτεινόμενοι από πάσης φύσεως συμφέροντα, χωρίς να λαμβάνουν υπ' όψιν τις ζημιές που προκαλούν. Ούτε καν για αποκατάσταση των ζημιών που προκαλούν υπάρχει μέριμνα από τον ίδιο το Νόμο.

Πως είναι λοιπόν δυνατόν να υπάρχει αρμονική λειτουργία προόδου σε μια κοινωνία όταν οι Νόμοι χωρίς να βασίζονται σε αυτήν καθιερώνουν άλλες λειτουργίες με άλλα συμφέροντα, με άλλες νοσοτροπίες και συμπεριφορές;

Αυτές οι κοινωνίες δεν βιώνουν αρμονικά, οι πολίτες τους δεν είναι ήρεμοι και ευτυχισμένοι και ποτέ δεν θα είναι σίγουροι για το μέλλον των ίδιων και των παιδιών τους.

Για τους λόγους αυτούς έρχονται περίοδοι πρόσκαιρων παχιών αγελάδων για να ακολουθήσουν περίοδοι ισχνών αγελάδων.

Και όπως αποδεικνύει η κοινωνική και οικονομική ιστορία των λαών, η περίοδος των παχιών αγελάδων είναι κυρίως για λίγους, αλλά η περίοδος των ισχνών αγελάδων είναι κυρίως για τους πολίτες.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

Χαιρέτα καβαλάρης, για να σε χαιρετούν όταν ξεπεζέψεις.

Γεώργιος Καραϊσκάκης

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Βασικό άνευ όρων εισόδημα

Το βασικό (άνευ όρων) εισόδημα ενός καθολικού επιδόματος το οποίο θα πληρώνεται από μια πολιτική κοινότητα σε όλα της τα μέλη χωρίς κριτήρια ή απαιτήσεις, έτσι ώστε να επιτρέπει στο σύνολο του πληθυσμού να ζει αξιοπρεπώς και να συμμετέχει στα κοινά.

Θα είναι ατομικό (δίνεται στον καθένα ατομικά και όχι σε νοικοκυριά ή οικογένειες) και θα είναι ισότιμο (όλος ο κόσμος δικαιούται το ίδιο ποσό). Θα διατίθενται στον καθένα καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του και θα είναι αναφαίρετο.

Το βασικό εισόδημα δεν αποτελεί ένα εισόδημα που θα αναπληρώνει την απώλεια μισθού ή άλλου εισοδήματος. Αντίθετα, αναμένεται να αντικαταστήσει όλα τα σύγχρονα επιδόματα που χορηγούνται μ' αυτό το σκοπό (επίδομα ανεργίας, επίδομα στέψης, σύνταξη κτλ.) των οποίων θα είναι ανώτερο.

Σε γενικές γραμμές, δε χρειάζεται να δημιουργηθεί ένας ιδιαίτερος φόρος για να χρηματοδοτηθεί το καθολικό επίδομα. Αρκεί να χρηματοδοτείται από το κράτος σύμφωνα με το αξίωμα ότι οι πόροι δε θα προορίζονται στις δαπάνες.

Η χρηματοδότηση του βασικού εισοδήματος πρέπει να συμβάλλει στην κοινωνική δικαιοσύνη και να εξαλείψει τις ανισότητες. Πρέπει να φορολογούνται τα αγαθά και οι κληρονομίες, η μόλυνση και τα εμπορικά εισοδήματα. Στην πραγματικότητα, η μόλυνση έχει άσχημες επιπτώσεις στις μελλοντικές γενιές, ενώ εμφανίζεται ως ευ-

θύνη των πιο ευκατάστατων ομάδων.

Το βασικό εισόδημα θα δημιουργούσε τις προϋποθέσεις ανάπτυξης των σχέσεων εργαζομένων και εργοδότη, καθώς δε θα υπήρχε πλέον η αναγκαιότητα που σπρώχνει πολλούς στην αποδοχή άνευ όρων μιας οποιασδήποτε εργασίας και μεταχείρισης ώστε να κερδίσει τα προς το ζην. Παρέχει, δηλαδή, στους εργαζόμενους τη δυνατότητα να διαπραγματευτούν πιο ελεύθερα το συμβόλαιό τους, κάτι το οποίο θα οδηγήσει σταδιακά στην κατάργηση των «κακών επαγγελμάτων», θα ενεργήσει ενάντια στις απάνθρωπες συνθήκες εργασίας και θα μεταμορφώσει ολοκληρωτικά την εργασία.

Είναι αυτονόητο ότι, μέσω αυτού του εισοδήματος, ο άνθρωπος δεν γίνεται πλέον, έχοντας εξασφαλίσει τις βασικές του ανάγκες, έρμαιο της αναγκαιότητας συμβιβασμού σε μια πιθανώς δυσάρεστη θέση εργασίας, έχει πλέον την ευκαιρία να ασχοληθεί με κάτι που τον ευχαριστεί και που μπορεί ταυτόχρονα να είναι ωφέλιμο κοινωνικά, ακόμη κι αν στο παρόν μπορεί να απορρίπτεται ως μη αποδοτικό. Απαλλάσσει, λοιπόν, τον άνθρωπο από το φόβο της ανεργίας και άλλα ψυχολογικά προβλήματα που δημιουργεί το συνεχές κινήγι αναγνώρισης μέσω της θέσης εργασίας.

Το βασικό εισόδημα, δίνει τη δυνατότητα επένδυσης του ατόμου σε δραστηριότητες εθελοντικές, καλλιτεχνικές, στην εκπαίδευση ή στην οργάνωση επιχειρήσεων και στην ανάληψη ρίσκου.

Το βασικό εισόδημα θα αποτελέσει, δίχτυ

ασφαλείας ευωνώντας την ανάληψη επιχειρηματικού ρίσκου, την επένδυση το ατόμου σε επιστημονικές και καλλιτεχνικές δραστηριότητες, στην ενασχόληση με τον εθελοντισμό και την ανάπτυξη των δραστηριοτήτων του ελεύθερου χρόνου.

Απλοποίηση των Γραφειοκρατικών Διατυπώσεων

Το βασικό επίδομα, θα αντικαταστήσει όλες τις κοινωνικές βοήθειες. Η χορηγία του βασικού εισοδήματος μας επιτρέπει να αποφεύγουμε αναρίθμητες γραφειοκρατικές δυσκολίες των ήδη υπαρχόντων κοινωνικών βοηθειών. Κανένα κριτήριο δε θα απαιτείται για να επωφεληθούμε του επιδόματος, θα καταργηθούν πολλές θέσεις δημοσίων υπαλλήλων, οι οποίοι θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν αλλού.

Για τις οικογένειες με παιδιά, αν το επίδομα ήταν ίδιο για τα παιδιά και τους ενήλικες, θα οδηγούμαστε σε υπερτίμηση της αγοραστικής δύναμης των πρώτων, καθώς τα έξοδα των παιδιών είναι μικρότερα αυτών των ενηλίκων. Το ποσό λοιπόν του επιδόματος που θα αντιστοιχεί στους ανήλικους θα πρέπει να διαμορφωθεί σύμφωνα με την οικογενειακή πολιτική που θα ακολουθηθεί. Για παράδειγμα, ένα μεγάλο ποσό θα μπορούσε να αποτελέσει κίνητρο για αύξηση της γεννητικότητας, ιδιαίτερα στις αναπτυγμένες χώρες με έντονο δημογραφικό πρόβλημα.

ΕΦΗΜ. «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ»

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΒΑΣΙΚΟ ΑΝΕΥ ΟΡΩΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

Θα ξαφνιάζει ίσως η πρόταση να εξασφαλίζει το κράτος ένα εισόδημα άνευ όρων σε όλους τους πολίτες καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής τους, χωρίς απαιτήσεις και χωρίς έλεγχο άλλων πόρων.

Και γεννήθηκαν πολλά ερωτήματα τα οποία με τις απαντήσεις τους, ας δούμε παρακάτω :

ΕΡΩΤΗΣΗ: Η πρόταση είναι μια καινούρια αφηρημένη ιδέα πολύ ευχάριστη για τους πολίτες;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Όχι. Είναι μια μελετημένη πρόταση για την οποία έχουν γραφτεί πολλές μελέτες και εκτιμήσεις από διεθνείς οικονομολόγους διαφόρων κλάδων της σκέψης φιλελεύθερων, σοσιαλιστών, μαρξιστικών κλπ.

Έχει δε κοστολογηθεί ενδεικτικά και εφαρμοστεί πειραματικά σε διάφορες χώρες.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μα πως είναι δυνατόν όταν παγκοσμίως στα κράτη υπάρχει μείωση επιδομάτων λόγω στενότητας εσόδων κλπ. να βρεθούν χρήματα για αυτό το επίδομα σε όλους άνευ όρων;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Πράγματι συμβαίνει αυτό, αλλά όχι παντού. Εκατοντάδες επιδόματα (ανεργίας, ανέχειας, αδυναμίας στην εργασία, αντιμετώπισης ειδικών συνθηκών) δίνονται συνεχώς, αλλά όχι συνέχεια στα άτομα που έχουν ανάγκη, υποχρεώνοντάς τους μετά τη διακοπή του επιδόματος, να υποκύπτουν σε κάθε είδους εξαναγκασμό, ταπείνωση, ανέχεια και άλλα.

Μεγάλος αριθμός υπηρεσιών και υπαλλήλων ασχολούνται με τις πολύπλοκες συνήθως διαδικασίες έγκρισης επιδομάτων χωρίς να σημαίνει ότι επιδοτούνται πάντα οι πολίτες που πράγματι το δικαιούνται. Τα επιδόματα αυτά έχουν δημιουργήσει μια κατάσταση που δεν σέβεται τον άνθρωπο ως πολίτη της κοινωνίας.

Όλοι οι φόροι ή εισφορές που καλύπτουν τα επιδόματα αυτά καλύπτουν και τις δαπάνες των υπηρεσιών κλπ. που δίνουν τα επιδόματα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δεν πείθομαι ότι δεν θα χρειαστούν και άλλοι φόροι, αλλά πέραν αυτού, πολλοί πολίτες έχοντας ένα εισόδημα θα αισθάνονται ότι δεν χρειάζεται να δουλεύουν. Αυτό δεν είναι κακό, γιατί εμείς μάθαμε να κερδίζουμε το ψωμί μας με τον ιδρώτα μας.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Όσον αφορά το πρώτο ερώτημα θα σας αναφέρω τις παρακάτω μελέτες και δοκιμές:

Στη Γερμανία, σύμφωνα με μοντέλο του προηγούμενου προέδρου των συμβούλων υπό των υπουργών του Thuringe, Dieter Althaus (CDU), η χορήγηση του βασικού εισοδήματος θα κόστιζε στο κράτος ετησίως 583 εκατ. ευρώ. Ωστόσο, αυτό το σύστημα προβλέπεται να αντικαταστήσει το υπάρχον σύστημα κοινωνικής βοήθειας, το οποίο κοστίζει στο κράτος 735 εκατ. ευρώ ετησίως. Οπότε, είναι προφανές ότι το καθολικό επίδομα σύμφωνα με το μοντέλο του Althaus απαιτεί λιγότερες δημόσιες δαπάνες από το υπάρχον σύστημα.

Επίσης το μοντέλο του άνευ όρων εισοδήματος εφαρμόστηκε και στο τέλος μερικών μηνών πειραματισμού του βασικού εισοδήματος στη Ναμίμπια, σε ένα χωριό, η ανεργία μειώθηκε και τα εισοδήματα των κατοίκων του χωριού αυξήθηκαν κατά 29% περισσότερο από το επιπλέον εισόδημα που χορηγήθηκε μέσω του προγράμματος, χάρη στις μικροεπιχειρήσεις που δημιουργήθηκαν.

Πέραν αυτών στο πρόγραμμα en:Mincome που εφαρμόστηκε στον Καναδά, μόνο το 1% των αντρών, το 3% των παντρεμένων γυναικών και 5% των μη παντρεμένων γυναικών σταμάτησαν να

δουλεύουν μετά την απόδοση του επιδόματος. Σε μια δημοσκόπηση που διεξήχθη στη Γερμανία, το 60% των ερωτηθέντων λένε πως δε θα άλλαζε τίποτε στον τρόπο ζωής τους αν παίρνανε το βασικό εισόδημα, το 30% δήλωσε ότι θα δούλευαν λιγότερο ή θα έκαναν κάτι άλλο και το 10% απάντησε επί λέξει «Πρώτα θα κοιμηθώ, μετά βλέπουμε».

Τα παραπάνω είναι ενδεικτικά και μας δείχνουν ότι το άνευ όρων εισόδημα για όλους τους πολίτες όχι μόνο μπορεί να απαλλάξει το κράτος από επιπλέον δαπάνες και κακοδιαχειρίσεις, αλλά οι πολίτες ελεύθεροι πια από το άγχος της επιβίωσης μπορούν να εργασθούν σε εργασίες τις οποίες επιλέγουν ή δημιουργούν μικροεπιχειρήσεις ή ασχολούνται αβίαστα πια στα κοινωνικά θέματα και την Δημοκρατία ή στις τέχνες και τον πολιτισμό.

Έτσι το άτομο καταξιώνεται στην κοινωνία σύμφωνα με τις δεξιότητες και τις επιθυμίες του και γίνεται πιο αποδοτικό, πιο παραγωγικό και πιο χρήσιμο στην κοινωνία.

Τέλος δεν μπορούμε να παραβλέψουμε ότι τα άνευ όρων εισοδήματα θα ωφελήσουν την ανάπτυξη της κοινωνίας γιατί θα δαπανηθούν σε είδη κυρίως πρώτης ανάγκης.

Θα μπορούσε λοιπόν η κάθε Κυβέρνηση να προχωρήσει σε μια ουσιαστική μελέτη της πρότασης μαζί με κοινωνικούς φορείς, γιατί ο στόχος δεν είναι μόνο η εξοικονόμηση δαπανών του κράτους αλλά και η απελευθέρωση όλων των πολιτών από το άγχος της επιβίωσης από ανήλικες μέχρι τα βαθεία γεράματα, και ίσως μόνο έτσι θα ελευθερωθεί ο πολίτης για να συμμετάσχει στα κοινά, αν θέλουμε να ολοκληρώσουμε τη Δημοκρατία. ΘΕΛΟΥΜΕ;

ΠΕΡΑΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ

Οι νόμοι επιβάλλουν στους πολίτες τι πρέπει να κάνουν ή να μην κάνουν.

Δεν επιβάλλουν όμως τον τρόπο με τον οποίο θα κάνουν ο πολίτης την κάθε νόμιμη ενέργειά του.

Εάν ο Δήμαρχος αξιολογεί με τη σύμφωνη γνώμη των δημοτών, ποια έργα είναι πιο σημαντικά και δεν επηρεάζεται από ψηφοθηρικά συμφέροντα, δεν του το απαγορεύει ο Νόμος.

Εάν ο Διευθυντής του Νοσοκομείου απολυμαίνει και έχει καθαρό το Νοσοκομείο, δεν του το απαγορεύει ο νόμος.

Εάν τα τεχνικά έργα γίνονται με τη σύμφωνη γνώμη των πολιτών, δεν τους το απαγορεύει ο νόμος.

Εάν τα στελέχη των κομμάτων αναδεικνύουν όχι μόνο τα προβλήματα, αλλά και τις εμπειρίες και τις γνώσεις των συμπολιτών, δεν τους το απαγορεύει ο νόμος.

- Μη ρωτάς τι μπορεί να κάνει η χώρα σου για σένα, αλλά τι μπορείς να κάνεις εσύ για τη χώρα σου.

Τζον Κέννεντυ

Εάν ο δάσκαλος ασχοληθεί με την ανάδειξη της προσωπικότητας του κάθε μαθητή, δεν του το απαγορεύει ο νόμος.

Εάν ο δημόσιος υπάλληλος εξυπηρετεί τον πολίτη όπως θα εξυπηρετούσε τον εαυτό του, δεν του το απαγορεύει ο νόμος.

Εάν ο έμπορος κερδίζει λίγα από το ένα, για να κερδίζει πουλώντας περισσότερα, δεν του το απαγορεύει ο νόμος.

Εάν ο γεωργός βάζει λίγα φυτοφάρμακα για να

έχει υγιεινότερα προϊόντα, δεν του το απαγορεύει ο νόμος.

Εάν ο κυβερνήτης και οι εξουσιαστές διαμένουν σε λαϊκά σπίτια, δεν τους το απαγορεύει ο νόμος.

Εάν ο δικαστής κρίνει με το δίκαιο της ανθρωπιάς και μόνο, δεν του το απαγορεύει ο νόμος.

Εάν, Εάν, Εάν .....

Γιατί όμως οι άνθρωποι καθιερώνουν συμπεριφορές που καταπατούν τον άγραφο νόμο της Ανθρωπιάς;

Ίσως επειδή δεν το απαγορεύει ο νόμος.

Μα τους Νόμους, τους έφτιαξαν σπουδαίοι Ακαδημαϊκοί, Νομικοί Επιστήμονες και τους ψήφισαν οι αντιπρόσωποι των πολιτών.

Δεν μπορεί όλοι οι νόμοι να αφήνουν τους πολίτες ατιμώρητους όταν δεν συμπεριφέρονται με τους άγραφους νόμους της ανθρωπιάς.

Μήπως φταίνει οι νόμοι που δεν περιλαμβάνουν στις διατάξεις τους έναν ανθρώπινο τρόπο εφαρμογής τους;

Μήπως φταίνει η Παιδεία γιατί δεν ενδιαφέρεται να διαπεδαγωγεί τους νέους, μέχρι τουλάχιστον να γίνουν 12 ετών και να δημιουργεί ενάρετους πολίτες και μετά να γίνονται επιστήμονες και μάλιστα ενάρετοι επιστήμονες;

Μήπως φταίνει η οικογένεια που δεν διαπεδαγωγεί με κώδικες συμπεριφοράς, αλλά προσφέρει με καμάρι την απόλυτη ελευθεριότητα έως ασυδοσία;

Μήπως φταίνει η Εκκλησία που πασχίζει δογματικά και τελετουργικά και δεν ζει τον πολίτη στην καθημερινότητά του; Και επειδή οι υποψίες δεν έχουν τέλος να πομε μήπως φταίνει ο εαυτός μας για μας;

Τι να προλάβουν να κάνουν οι νόμοι, όταν το κακό έχει γίνει. Οι νόμοι θα τιμωρήσουν και θα παραδειγματίσουν.

- Μάθε από τις μάζες και μετά δίδαξε τες.

Μάο Τσε Τουγκ

Μα η τιμωρία και αν σταματήσει την αρρώστια ενός, δεν μπορεί να σταματήσει την επιδημία.

Ποια όμως είναι αυτή η επιδημία;

Η απληστία της κερδοσκοπίας και του πλούτου.

Τα μικρόβιο αυτά έχει κυριαρχήσει και οι πολίτες έχουν εμβολιαστεί με αυτό και είναι ευτυχισμένοι με τη δραματικότητα της ασθένειάς τους, που δεν την αντιλαμβάνονται γιατί τους αρέσει.

Έτσι προσπαθούν να επιδεικνύονται, να διαφοροποιείται ο ένας από τον άλλο, με κάθε τρόπο, με αληθινά ή ψεύτικα επιχειρήματα, να αναδεικνύεται με κάθε συμβατό και ασύμβατο τρόπο.

Το μικρόβιο της οικονομίας και της αγοράς που μας έχει μολιάσει, όχι μόνο τα επιτρέπει όλα, αλλά και του είναι απαραίτητο να είναι οι πολίτες έτσι, να ζουν με αυτή τους την αρρώστια γιατί τότε δεν υπάρχουν αντισώματα στον άνθρωπο για να γίνει ενάρετος πολίτης.

Όχι, αφού δεν είναι ενάρετος πολίτης, δεν μπορεί να είναι και ενάρετος καταναλωτής.

Απλά έχει γίνει ένας κομπάρσος ενός γιγαντιαίου, αλλά αόρατου θεάτρου.

Και αφού γίνονται έτσι τα πράγματα, ήλθε και το Internet με όλα τα καλά και τα κακά του.

Αλλά μέσα στο Internet στα κοινωνικά δίκτυα καταγράφονται και ο χαρακτήρας, οι επιθυμίες και οι δεξιότητες του κάθε πολίτη. Εκεί μέσα ξεμασκαρώνεται ο πολίτης και οι κυρίαρχοι γνωρίζουν τώρα τι πρέπει να κάνουν για να κατευθύνουν για πάντα τους κομπάρσους. Όχι βέβαια στην Αρετή.

ΕΦΗΜ. «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ»

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ: οι χρυστόκες όρνιθες του κράτους

Οι ΔΕΚΟ εισηγμένες στο Χρηματιστήριο σίγουρα αποτελούν μεγάλο κεφάλαιο για την ελληνική οικονομία.

Οι περισσότερες από αυτές κατέχουν δεσπόζουσα θέση στην οικονομική ζωή της χώρας, ελέγχουν συντριπτικό μερίδιο της αγοράς, προχωρούν σε πακτωλό επενδύσεων, ενώ απασχολούν προσωπικό (υπερβολικό σε αριθμό αρκετές φορές, είναι αλήθεια) και δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας.

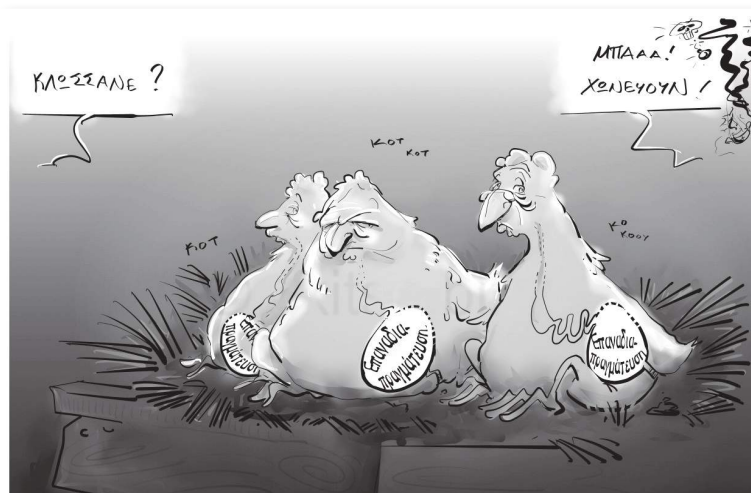
Η συζήτηση έχει ξεκινήσει από κυβερνητικούς παράγοντες για αποκρατικοποιήσεις παντού, υποστηριζόμενη μάλιστα με θέρμη από τον ΣΕΒ.

Πολλοί τραπεζίτες του ιδιωτικού τομέα που συνεργάζονται με ξένους κολοσσούς για εξαγορές στην Ελλάδα, τονίζουν σε κατ' ιδίαν συζητήσεις:

«Μα, αν δεν αγοράσουν οι ξένοι τη ΔΕΗ και τον ΟΤΕ, τι θα έλθουν να αγοράσουν; Τη χρεοκοπημένη Ολυμπιακή ή τον διαλυμένο ΟΣΕ με τα τεράστια χρέη;» Κάτι αντίστοιχο, από την πλευρά τους, τονίζουν και οι άνθρωποι του ΣΕΒ όπου σταθούν κι όπου βρεθούν: «Το κράτος οφείλει να πουλήσει σε ιδιώτες τους κερδοφόρους οργανισμούς του ελληνικού Δημοσίου. Αλλιώς, ποιος θα έλθει να αγοράσει τα... σαπάκια;»

Στο στόχαστρο

Ποιες ακριβώς είναι οι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο ΔΕΚΟ που βρίσκονται στο «στόχαστρο» ελλήνων και ξένων επενδυτών προς απόκτηση;

Πρόκειται για τη ΔΕΗ, τον ΟΤΕ, τον ΟΠΑΠ, την ΕΥΔΑΠ, την ΕΥΑΘ, τον ΟΛΠ και τον ΟΛΘ. Στην ΕΥΔΑΠ το Δημόσιο κατέχει ποσοστό 61%, στον ΟΤΕ 34,6%, στον ΟΠΑΠ 50,82%, στη ΔΕΗ 51,17%, ενώ στην ΕΥΑΘ, στον ΟΛΠ και στον ΟΛΘ διαθέτει κάτι παραπάνω από 74%.

Όλες αυτές οι ΔΕΚΟ είναι εκ των πραγμάτων οι «εθνικοί πρωταθλητές».

Χαρακτηριστικό είναι ότι μόνο η ΔΕΗ απασχολεί περίπου 27.000 εργαζομένους, ενώ οι επενδύσεις που προγραμματίζει η επιχείρηση μόνο για τέσσερις νέες μονάδες ηλεκτροπαραγωγής ξεπερνούν το 1 δισ ευρώ! Για τη χρήση του 2004. Τα έσοδα του ελληνικού Δημοσίου από το μέρισμα έφθασαν τα

108 εκατ. ευρώ.

Οι προοπτικές

Εκτός από τη ΔΕΗ, ο ΟΠΑΠ παρείχε μέρισμα και προμέρισμα «χρυσώνοντας» το Δημόσιο με 240 εκατ. ευρώ, η ΕΥΔΑΠ έδωσε 0,20 ευρώ μέρισμα προσφέροντας στο Δημόσιο 17 εκατ. ευρώ, ενώ ακόμη και η «μικρή» ΕΥΑΘ έδωσε 2,5 εκατ. ευρώ στο Δημόσιο από μερίσματα. Ο ΟΛΠ και ο ΟΛΘ δεν έχουν ακόμη εκδώσει μέρισμα.

Ειδικά για τον ΟΤΕ, πρέπει να τονιστεί ότι πρόκειται για έναν όμιλο εξαιρετικά ισχυρό, ο οποίος θα μπορούσε να ισχυροποιηθεί ακόμη περισσότερο σε σταθερή και κινητή τηλεφωνία, διαδίκτυο και επικοινωνίες και να αυξήσει το ποσοστό (περίπου 55%) που διαθέτει κατά μέσο όρο στην αγορά.

Υπό αυτές τις συνθήκες, ποια κυβέρνηση θα μπορούσε να πουλήσει σε ιδιώτες κρατικές επιχειρήσεις που προσφέρουν απαραίτητη κοινή ωφέλεια, είναι κυρίαρχες στην αγορά και έχουν μεγάλες προοπτικές, όταν μάλιστα έχει «δουλέψει» σωστά το μοντέλο των μετοχοποιήσεων;

ΟΤΙ ΟΙ ΔΕΚΟ ΑΥΤΕΣ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΜΑΝΑΤΖΜΕΝΤ ΕΙΝΑΙ ΔΕΔΟΜΕΝΟ, ΜΑΛΙΣΤΑ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΜΑΝΑΤΖΕΡ ΔΟΚΙΜΑΣΜΕΝΟΥΣ ΣΤΟΝ ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΤΟΜΕΑ. ΑΛΛΑ Η ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΕΝΟΣ ΚΡΑΤΙΚΟΥ, ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΜΟΝΟΠΩΛΙΟΥ ΣΕ ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ ΜΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ.

Α. Γ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ

ΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ

Πώς παράγεται ο πλούτος;

Πλούτος παράγεται από αυτούς που δημιουργούν νέα εμπορεύσιμα προϊόντα. Τα προϊόντα αυτά μπορεί να είναι υλικά όπως γεωργικά ή κτηνοτροφικά προϊόντα, διάφορα σκεύη και εργαλεία, μηχανές κ.ά.

Επίσης είναι και τα άυλα προϊόντα όπως το κείμενο ενός βιβλίου, η σύνθεση μουσικής, η ποίηση, επιστημονικές μελέτες, κλπ. Οι άνθρωποι που δημιουργούν χρησιμοποιούν διαφορετικά υλικά και με το συνδυασμό τους παράγουν νέα προϊόντα.

Ο γεωργός με το σπόρο στο χωράφι, μας δίνει νέα προϊόντα.

Ο κτηνοτρόφος αναπτύσσει ένα ζώο και μας δίνει νέα προϊόντα.

Ο οικοτέχνης και βιοτέχνης με τη τεχνική του, χρησιμοποιώντας διάφορα υλικά, μας δίνει προϊόντα για χρήση.

Το ίδιο κάνει και ο βιομήχανος σε μεγαλύτερη κλίμακα, ο μουσικοσυνθέτης, ο ποιητής, ο ερευνητής επιστήμονας, ο συγγραφέας κλπ., μας δίνουν νέα προϊόντα.

Θα πρέπει λοιπόν να αναγνωρίσουμε σε όλους αυτούς τους δημιουργούς, τη μεγάλη συνεισφορά τους στη δημιουργία πλούτου, τον οποίο με τη μεσολάβηση της πολιτικής τον μοιράζουμε σε όλη την κοινωνία.

Βέβαια τα προϊόντα από μόνα τους δεν πρέπει να μένουν στο ράφι ή τις αποθήκες. Πρέπει να πουληθούν σε αυτούς που τα χρειάζονται. Υπάρχουν λοιπόν οι μεταφορείς, οι έμποροι κλπ., που αναλαμβάνουν το έργο αυτό.

Αναγκαστικά όμως υπάρχει και το κράτος, το οποίο με τις υπηρεσίες του πρέπει να εξασφαλίσει τις υποδομές πάνω στις οποίες θα στηριχτεί ο παραγωγός για να μπορεί να δημιουργεί.

Ο δημιουργός χρειάζεται από το κράτος να του εξασφαλίσει δρόμους, επικοινωνίες, πληροφορίες, ασφάλεια, τη παιδεία, την υγεία κλπ., για να μπορεί ανενόχλητα και αποδοτικά, όχι μόνο να παράγει προϊόντα, αλλά και να τα διαθέτει εύκολα.

Ας δεχτούμε λοιπόν με σεβασμό και γνώση, ότι μια κοινωνία δεν μπορεί να ζει καθώς πρέπει, αν πρώτα απ' όλα δεν εξασφαλίσει άνεση λειτουργίας και βιωσιμότητα στους δημιουργούς της, διότι εάν αυτοί δεν υπάρχουν, η κοινωνία θα φτωχύνει και η φτώχεια φέρνει την ανασφάλεια και τις κάθε μορφής αρρώστιες. Δυστυχώς οι δημιουργοί δεν αντιμετωπίζονται έτσι.

Όταν είναι μικρού μεγέθους, είναι οι «κακομοίρηδες» της κοινωνίας και όταν μεγαλώσουν το τζιρο τους είναι τα «αρπακτικά και οι εκμεταλλευτές» της κοινωνίας.

Ούτε «κακομοίρης» είναι ο μικρός, ούτε «εκμεταλλευτής» είναι ο μεγάλος. Αυτοί είναι χαρακτηρισμοί που συνήθως δίνουν οι πολιτικάντηδες γιατί δεν έχουν μεριμνήσει, οι μικροί να μην είναι «κακομοίρηδες» και οι μεγάλοι να μην είναι «εκμεταλλευτές».

Τους κανόνες τους επιβάλλουν οι πολιτικάντηδες με νόμους που ψηφίζουν. Γιατί λοιπόν οι ίδιοι ισχυρίζονται ότι υπάρχουν κακομοίρηδες μικροί και εκμεταλλευτές μεγάλοι;

Ίσως οι πολιτικάντηδες υπάρχουν και νέμονται την εξουσία ακριβώς εάν υπάρχουν κακομοίρηδες και εκμεταλλευτές.

Και αυτοί ως διαιτητές και γνώστες των πάντων, συχνά με συμπεριφορά χιλίων Καρδινάλιων, παρεμβαίνουν για να επιρρίψουν ευθύνες σε λίγους για χάρη των ψήφων των περισσότερων.

Έτσι όμως καταστρέφεται η όρεξη για δημιουργία.

Αρρωσταίνει και φτωχαίνει η κοινωνία.

Και τελικά διαχειρίζονται οι πολιτικάντηδες με μαεστρία τη φτώχεια, γιατί αν υπήρχε δίκαιος πλούτος δεν θα τους είχαν ανάγκη οι δημιουργοί.

Οι Δημιουργοί προσφέρουν καινούριο πλούτο, συνέχεια κάθε χρόνο με νέα προϊόντα.

Ο πλούτος της κάθε περασμένης χρονιάς συσσωρεύεται σε όλη την κοινωνία και ο πλούτος με κάθε τρόπο κυκλοφορεί σε όλη την κοινωνία. Από την κυκλοφορία του πλούτου ωφελούνται όλοι. Η πηγή δίνει νερό σε πολλές βρύσες.

Μη στραγγαλίζουμε τη πηγή.

ΔΗΜ. ΗΛΙΑΚΗΣ, ΠΟΛΙΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ “ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ” ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

(ΝΕΑ ΔΟΜΗ – ΝΕΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ)

Του **ΝΙΚΟΥ ΓΡΑΙΚΟΥΣΗ**

Πολιτικό κίνημα είναι η οργανωμένη προσπάθεια από ένα σύνολο ανθρώπων για να περιγράψουν ένα διαφορετικό μοντέλο κοινωνικής, πολιτικής και οικονομικής οργάνωσης.

Στο παρόν άρθρο θα ασχοληθούμε με μια πρόταση για μια νέα πολιτική και οργανωτική μορφή κινήσεων και κομμάτων.

Όλα τα σημερινά πολιτικά κόμματα έχουν δύο κοινά χαρακτηριστικά:

Έχουν μέλη και πυραμοειδή οργάνωση.

Η ύπαρξη μελών ενώ έχει το θετικό στοιχείο της ατομικής “ύπαρξης” στη συλλογικότητα, εν τούτοις το ίδιο θετικό στοιχείο μετασχηματίζει το κόμμα σε κλειστό κλαμπ μελών-ιδιοκτητών με αιτήσεις εγγραφής, κομματικές ταυτότητες και διαδικασίες διαγραφής, τρόποι συμπεριφοράς δηλαδή που ομαδοποιούν το σύνολο και το αποξενώνουν από την κοινωνία.

Η δε πυραμοειδή οργάνωση έρχεται στη συνέχεια να εξαφανίσει εντελώς την “ατομικότητα” μέσα από τις διαδικασίες αντιπροσωπευσης και την τεράστια και αγεφύρωτη απόσταση που χωρίζει τα απλά μέλη από τα όργανα των αποφάσεων.

Είναι ο ορισμός της ελιτίστικής άσκησης πολιτικής, όπου οι “φωτισμένες ηγεσίες” καθοδηγούν, ελέγχουν, διαπαιδαγωγούν, διαμορφώνουν και εν τέλει χειραγωγούν και διαπλέκονται.

Μιας νέας αντίληψης οργανωτική πολιτική δομή οφείλει να αντικαταστήσει τα “μέλη” με “κοινότητες ατόμων”* και την “ιεραρχία” με την “κληρωτίδα”.

Ειδικότερα:

Αν κάποια πολιτική κίνηση ή κόμμα της νέας εποχής, θέλει να εκφράσει κάτι διαφορετικό και να αναπτύξει μια νέα αφήγηση για την πολιτική και την κοινωνία, δεν πρέπει να απευθυνθεί σε άτομα – πολίτες δημιουργώντας λίστες μελών ανά περιοχή ή επαγγελματική απασχόληση.

Οφείλει να απευθυνθεί στην κοινωνία μέσα από το κάλεσμα τοπικών ή θεματικών “κοινοτήτων” οι οποίες διακατέχονται από κοινή αντίληψη για τη δράση που απαιτείται ώστε να επιδιωχθεί η ζητούμενη κοινωνική και πολιτική αλλαγή.

Η επιτυχή συνεργασία μεταξύ πολιτικής κίνησης και “κοινοτήτων” είναι το νέο δεδομένο που εισάγει για μια άλλη δομή μεταξύ κόμματος και κοινωνίας έναντι της πατροπαράδοτης και παραδοσιακής μορφής που αποτελείται από μέλη, νεολαίες, κλαδικές και λοιπές αποδεδειγμένα εκφυλιστικές οργανωτικές δομές.

Κανένα κόμμα – κίνηση – κίνημα, οργανωμένο από τα επάνω προς τα κάτω, δεν μπορεί από μόνο του να αναπτύξει τέτοιου είδους κοινωνική δράση. Αυτό είναι πάνω από τις δυνάμεις οποιουδήποτε κόμματος ή πολιτικού σχηματισμού.

Εδώ, στο σημείο αυτό μπαίνουν οι οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών και γιατί όχι και το συνδικαλιστικό κίνημα διατηρώντας πάντα την ανεξαρτησία του.

Σε πρώτο στάδιο δεν έχει σημασία αν η πολιτική κίνηση θα εξελιχθεί σε κόμμα. Αυτό θα εξαρτηθεί από το αν και εφόσον, κίνηση και κοινότητες αποφασίσουν το ενδεχόμενο να δράσουν και εκ των έσω του συστήματος.

Από την άλλη, η πολιτική κίνηση θα συμπεριλάβει στο ενεργητικό κεφάλαιο της, τις οργανώσεις αυτές χωρίς να αποτελούν “ιδιοκτησία” της αλλά οργανικό μέρος της όλης προσπάθειας.

Οι δε “κοινότητες” διατηρώντας την ελευθερία, την αυτονομία και την αυτοτέλεια της δράσης τους, αποτελούν ταυτόχρονα κύτταρο δομής σε μια ενιαία ιδεολογική και πολιτική “υπερσυλλογική” οντότητα που δρα για συγκεκριμένο σκοπό.

Τα άτομα απελευθερωμένα από το βάρος της άμεσης ταύτισης τους με ένα πολιτικό – κομματικό φορέα, δρουν απερίσπαστα στο κοινωνικό τους έργο και μόνο αν επιθυμούν την ενασχόληση με τα κοινά του ευρύτερου πολιτικού φορέα συμμετέχουν σε αυτόν.

Πολιτική κίνηση και κοινότητες αποτελούν με τον τρόπο αυτό τις δύο όψεις ενός νομίσματος.

Ποια θα είναι η συνεκτική ουσία που θα συνδέει οργανικά, με λειτουργικό και αποτελεσματικό τρόπο κίνηση και κοινότητες;

Η ύπαρξη δυο “θεσμών” δίνουν τη λύση.

ΠΑΡΑΔΟΣΗ δεν είναι η διατήρηση της στάχτης, αλλά η μεταφορά της ΦΛΟΓΑΣ.

Οι πεζούλες, απαραίμηλο εργαλείο διαχείρισης γης»

Της **ΘΕΟΔΩΡΑΣ ΠΕΤΑΝΙΔΟΥ**

Καθηγήτρια στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου-Τμήμα Γεωγραφίας/
Εργαστήριο Βιογεωγραφίας και οικολογίας

Η Ελλάδα όπως και οι υπόλοιπες χώρες της Μεσογείου, αντιμετωπίζει μέγα πρόβλημα ερημοποίησης, με τα νησιά του Αιγαίου να συγκαταλέγονται στις περιοχές υψηλού κινδύνου.

Οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής – η μείωση του ποσού και της διάρκειας βροχόπτωσης, με αποτέλεσμα τις ραγδαίες βροχοπτώσεις που αναμένεται να γίνουν συχνότερες, όπως άλλωστε και οι ξαφνικές πλημμύρες, η αύξηση της θερμοκρασίας και η περαιτέρω επιδείνωση ακραίων καιρικών φαινομένων- δεν είναι μόνον αισθητές, αλλά επιστημονικά τεκμηριωμένες.

Αυτή την κρίσιμη περίοδο με τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής να γίνονται αισθητές στον χώρο της Μεσογείου, οι αναβαθμίσεις μπορούν να δράσουν ανασχετικά απέναντι στις ραγδαίες βροχοπτώσεις, απέναντι στην ξηρότητα του περιβάλλοντος και απέναντι στη διάβρωση των εδαφών. Άρα λοιπόν, καλλιεργώντας τις, μπορούμε να έχουμε ένα εργαλείο ανάσχεσης των αποτελεσμάτων της κλιματικής αλλαγής. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως «πράσινες υποδομές».

Για να πραγματωθεί λοιπόν αυτή η ιδέα, έπρεπε να δώσουμε ένα παραπάνω κίνητρο στην τοπική κοινωνία, πέραν της περιβαλλοντικής ωφέλειας. Και το κίνητρο δεν είναι άλλο από την οικονομική ανάπτυξη που μπορεί να φέρει η παραγωγή παραδοσιακών ιδιαίτερων, τοπικών προϊόντων, τα οποία θα έχουν σήμα πιστοποίησης ότι πράγματι πρόκειται για «κλιματικά έξυπνα» τοπικά γεωργικά προϊόντα.

Μέσω της επανακαλλιέργειας των αναβαθμι-

δων, πετυχαίνουμε καλύτερη δυνατότητα διάθεσης του βρόχινου νερού, αυξάνουμε την υγρασία του εδάφους, περιορίζουμε τη διάβρωσή του και πρασινίζει ο τόπος.

Αυτή η αλληλουχία δράσεων δίνει τη δυνατότητα να αναπτυχθεί ένας άλλος πρωτογενής τομέας, όπως η κτηνοτροφία π.χ. αφού επιλέγοντας να καλλιεργήσουμε τα συγκεκριμένα είδη – ψυχανθή και σιτηρά -, μπορούμε να παράξουμε τις δικές μας ζωτροφές. Να καλλιεργήσουμε αρωματικά φυτά, προκειμένου να ενισχύσουμε και τη μελισσοκομική δραστηριότητα. Με αυτό τον τρόπο, πετυχαίνουμε την αναζωπύρωση των υπηρεσιών του οικοσυστήματος, το βοηθάμε δηλαδή να λειτουργεί και να είναι δραστήριο. Υπάρχει ένα μέτρο που θα «βγει» σύντομα, το 2019 απ' ό,τι έχω πληροφορηθεί από εκπαιδευτικούς της διαχειριστικής αρχής, του ΠΑΑ (Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης), το οποίο θα επιδοτήσει αυτούς που θέλουν να ανακατασκευάσουν και να επανακαλλιεργήσουν τις αναβαθμίσεις τους. Ταυτοχρόνως, θα «τρέξει» και ένα άλλο μέτρο που αφορά την καλλιέργεια τοπικών παραδοσιακών ποικιλιών, μέτρο που θα λειτουργήσει ουσιαστικά ως επιχορήγηση των καλλιεργητών, για την περιορισμένη παραγωγή που μπορεί να έχουν. Γιατί,

οι τοπικές παραδοσιακές ποικιλίες δεν αποδίδουν όπως οι σύγχρονες εμπορικές ποικιλίες.

Από την άλλη, τα προϊόντα που θα παραχθούν, να ενταχθούν σε αυτό που λέγεται, τοπικά προϊόντα ονομασίας (brand name local product). Και κάτω από αυτή την ονομασία και πιστοποίηση, θα μπου όλα τα προϊόντα που θα παραχθούν μέσω της καλλιέργειας των αναβαθμιδών (σιτηρά, όσπρια, τυρί, μέλι κ.λ.π).

Ένας λόγος που θέλουμε και πρέπει να καλλιεργήσουμε τοπικές παραδοσιακές ποικιλίες, είναι γιατί μέσω της καλλιέργειάς τους ενισχύεται η διάτηρήσή τους στον αγρό. Υπάρχουν δύο νομοθετικά πλαίσια, που δίνουν την δυνατότητα εγγραφής τοπικών, παραδοσιακών ποικιλιών στον Εθνικό μας Κατάλογο. Η εγγραφή τους δίνει μεγαλύτερη προστιθέμενη αξία στο προϊόν που θα παραχθεί.

Ακόμη ένας λόγος. Γιατί αυτές είναι προσαρμοσμένες στις εδαφοκλιματικές συνθήκες του τόπου.

«Η ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗ ΣΚΟΝΗ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ & ΧΕΡΣΑΙΑΣ ΧΛΩΡΙΔΑΣ»

Συνέντευξη της **ΜΑΡΙΑΣ ΚΑΝΑΚΙΔΟΥ**

Καθηγήτριας στο Χημικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Κρήτης

Τους τελευταίους μήνες ζήσαμε πολύ έντονα τα επεισόδια μεταφοράς αφρικανικής σκόνης με τους γνωστούς ανοιξιάτικους νοτιάδες, που επηρέασαν την περιοχή μας πολύ πιο έντονα απ' ό,τι συνήθως.

Σημαντική επίδραση είχαν τα επεισόδια σκόνης και στην ανθρώπινη υγεία, που φάνηκε με δύσπνοια σε άτομα με ευαισθησία στο αναπνευστικό σύστημα και αυξημένες εισαγωγές στα νοσοκομεία. Αυτή όμως είναι μόνον η μία πλευρά του νομίσματος. Η άλλη πλευρά, η καλή και ταυτόχρονα άγνωστη στο ευρύτερο κοινό, έχει να κάνει με τη δράση σκόνης ως «λιπάσματος» για τα οικοσυστήματα.

Η αφρικανική ερημική σκόνη λειτουργεί ως λίπασμα για τα θαλάσσια και χερσαία οικοσυστήματα και ενισχύει την παραγωγικότητά τους, στοιχείο πολύ σημαντικό για τη Μεσόγειο και την Ελλάδα, αλλά επίσης για τον Ατλαντικό και τον Αμαζόνιο!

Αυτό αποδεικνύει έρευνα σε διεθνές επίπεδο του Εργαστηρίου Περιβαλλοντικών Χημικών Διεργασιών (ΕΠΕΧΗΔΙ) του Χημικού Τμήματος του Πανεπιστη-

μίου Κρήτης, με επικεφαλής τους καθηγητές Μαρία Κανακίδου και Νίκο Μιχαλόπουλο.

Κυρία Κανακίδου, ποια είναι η εκτίμηση για την περιοχή της Μεσογείου;

Η ατμοσφαιρική εναπόθεση των θρεπτικών ουσιών μέσω της ερημικής σκόνης είναι σημαντική για τις ημίκλειστες ολιγοτροφικές θάλασσες, όπως η Μεσόγειος, που βιώνει ανθρώπινες παρεμβάσεις με κατασκευή φραγμάτων, μειώνοντας σημαντικά τη ροή των ποταμών προς τη θάλασσα. Αξίζει να σημειωθεί ότι η Μεσόγειος θάλασσα, ενώ αποτελεί λιγότερο από το 1% του παγκόσμιου θαλάσσιου όγκου, «φιλοξενεί» το 9% της βιοποικιλότητας των θαλάσσιων οικοσυστημάτων και η μελλοντική εξέλιξη της επηρεάζεται από την κλιματική αλλαγή και τις ανθρώπινες δραστηριότητες. Δεν ξέρουμε πως θα ήταν το φυσικό τοπίο, η βιοποικιλότητα της Κρήτης και των νήσων του Αιγαίου και της Μεσογείου αν δεν υπήρχε αυτή η συνεχής τροφοδοσία θρεπτικών συστατικών από την Αφρική μέσω της ατμόσφαιρας.

Η ευφορία πολλών χερσαίων περιοχών της χώρας μας, όπως π.χ. η Κρήτη, φαίνεται να υποστηρίζεται και από τη μεταφερόμενη σκόνη από την Αφρική.

Η ερημική σκόνη λιπαίνει επίσης και το θαλάσσιο περιβάλλον, ενισχύοντας την πρωτογενή θαλάσσια παραγωγικότητα.

Μεταφορά βιολογικού υλικού πραγματοποιείται;

Οι νοτιάδες μαζί με τη σκόνη φέρνουν και βιολογικό υλικό, τα καλούμενα βιοαερόλυματα, τα οποία μπορεί να είναι μέρη οργανισμών, γύρη, ζωντανό οργανισμό όπως μικρόβια, βακτήρια, ιοί ή οργανισμοί σε πλήρη ή μερική καταστολή λειτουργίας (νεκροί ή κοιμώμενοι μικροοργανισμοί-σπόροι). Το οργανικό αυτό υλικό μπορεί να βρίσκεται πάνω στη σκόνη –χρησιμοποιώντας την ως μεταφορικό μέσο– ή να ίπταται στον αέρα μαζί της.

Μεταφέρονται έτσι οργανισμοί που μεταναστεύουν σε άλλες περιοχές όπου μπορούν να ξεκινήσουν νέες κοινότητες οικοσυστημάτων. Συγκεκριμένα, ενώ σε κανονικές συνθήκες τα βακτήρια μπορούν να μεταφερθούν με τον αέρα περίπου ένα χιλιόμετρο, όταν βρεθούν πάνω σε ερημική σκόνη μπορούν να μεταφερθούν μέχρι 5.000 χιλιόμετρα μακριά.

Τα βιοαερόλυματα έχουν και ευεργετικές ικανότητες για τα οικοσυστήματα καθώς μεταφέρουν και θρεπτικά συστατικά (όπως άζωτο και φώσφορο).

ΣΥΝ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Τα κόμματα πρέπει να αποτελούν τους πνεύμονες της δημοκρατίας και η δημοκρατική οργάνωσή τους, την εγγύηση ότι επιτελούν αυτή τη λειτουργία αποτελεσματικά.

Στην εσωτερική ζωή των κομμάτων, ο κάθε πολίτης πρέπει να μπορεί να συμμετέχει με τις σκέψεις και τις προτάσεις του, για κάθε θέμα χωρίς να είναι μέλος.

Η έννοια του «μέλους» διαχωρίζει την κοινωνία σε ομάδες με ρυθμισμένες νομικά διαδικασίες, οι οποίες φυσιολογικά σε βάθος χρόνου μεταβάλλουν τα μέλη σε οπαδούς.

Στη καθημερινότητα ο πολίτης πρέπει να μπορεί εύκολα και απλά, να καταθέτει τη γνώμη του σε όποια κοινοτική ομάδα βρίσκει ανταπόκριση, δηλαδή, η γνώμη του να συζητείται και μαζί με άλλες παρόμοιες γνώμες να διαμορφώνει τη κυρίαρχη άποψη αυτής της κοινοτικής ομάδας.

Δεν χρειάζονται επιτροπές, αλλά πρωτοβουλίες που θεσμικά θα είναι αποτελεσματικές.

Η εκλογή μιας επιτροπής είναι ο θεμέλιος λίθος της συνδιαλλαγής, όπως λειτουργούν τα σημερινά κόμματα.

Γιατί στην πιο ισχυρή επιτροπή φοβάται και υποκύπτει η από κάτω επιτροπή.

Αντί για επιτροπές εργασίες είναι προτιμότερο να υπάρχουν στα κόμματα οργανωμένες γραμματείες με σκοπό να καταγράφουν και να επεξεργάζονται τις προτάσεις των όποιων πολιτών επέλεξαν να συζητήσουν και να καταθέσουν τις σκέψεις και τις προτάσεις τους, για τις οποίες επιβάλλεται να έχουν αιτιολογημένη προσωπική απάντηση.

Γιατί ο πολίτης να μην έχει το δικαίωμα να συζητά τις σκέψεις του με όποια κοινοτική ομάδα ταυτίζεται περίπου, για κάθε ένα συγκεκριμένο θέμα;

Γιατί ο πολίτης να μην μπορεί να συνεργαστεί για ένα (παράδειγμα) οικονομικό θέμα με μια κοινοτική ομάδα και για ένα (παράδειγμα) οικολογικό θέμα με μια άλλη κοινοτική ομάδα;

Είναι δυνατόν να πιστέψουμε ότι ένα κόμμα είναι σε όλα το καλλίτερο από ένα άλλο για την κοινωνία; Ασφαλώς όχι.

Γιατί λοιπόν οι πολίτες να διαχωρίζονται σε μέλη-οπαδούς που λένε σε όλα ναι ή σε όλα όχι, αλλιώς διαγράφονται από το κόμμα με όποια επακόλουθα μπορούν να συμβούν στην προσωπική και κοινωνική τους δράση.

Τα κόμματα πρέπει να αποτελούν ένα θεσμό που να επεξεργάζεται και να διαμορφώνει τα κοινωνικά αιτήματα σε πολιτικό πρόγραμμα.

Δεν είναι το ίδιο, να προσφέρεις στους πολίτες την επιλογή να λένε ναι ή όχι με το να διαμορφώνεις μαζί τους και να προσφέρεις εναλλακτικές προτάσεις και να τους εμπλέκεις σε ένα δημόσιο διάλογο και ιδεών και νομοθετημάτων.

Η ιεραρχική δομή που έχει καθιερωθεί κυρίως σε όλα τα κόμματα εξουσίας καθιερώνει την επαγγελματικοποίηση των κοινοτικών ηγεσιών, τις οποίες και παγιώνει και το κόμμα από οργάνωση με συγκεκριμένους στόχους, μετασχηματίζεται σε μηχανισμό για τη διατήρηση των «ολίγων». Με αυτό τον τρόπο, η κοινοτική «οργάνωση» γεννά την κυρίαρχια, των εκλεγμένων πάνω στους εκλεγόντες και των εντολοδόχων πάνω στους εντολείς.

Όποιος λοιπόν μιλά για οργάνωση, τύπου ιεραρχίας, μιλά για ολιγαρχία.

Είναι όμως κακό αυτή η ολιγαρχία;

Για τους λίγους και τους πρόθυμους ακόλουθους, όχι. Κάνουν όμως αυτοί οι λίγοι αυτό που θέλουν οι πολλοί πολίτες;

Δυστυχώς στα χρόνια μας και να θέλουν δεν μπορούν. Οι ολιγαρχες μέσα σε ένα καθιερωμένο παγκόσμιο ή διακρατικό σύστημα υπακούουν από ανάγκη προσωπικής τους επιβίωσης ή επειδή έχουν πεισθεί προσωπικά από ορθόδοξους οικονομολόγους που μιλούν την «αλήθεια των αριθμών», από γραφειοκράτες που ποτέ δεν λογοδοτούν και από ένα πλέγμα των ΜΜΕ και όλοι αυτοί ορίζουν το κοινό συμφέρον, ερήμην των πολιτών. Και τα αποτελέσματα των αποφάσεών τους βιώνουμε. Οι ενεργοί πολίτες που έχουν γίνει σοφοί μέσα στις καθημερινές κοινωνικές και επαγγελματικές διαδικασίες τους έχουν και γνώμη και ιδέες και προτάσεις.

Οι ολιγαρχικές ομάδες δεν μπορούν να φέρουν κάτι νέο και καλλίτερο για τους πολίτες, γιατί ασχολούνται με τη διαχείριση κυρίως του κράτους και προσαρμόζουν το μέλλον των οπαδών τους σύμφωνα με τα εξαρτημένα από άλλους συμφέροντά τους.

Το καινούριο και πιο χρήσιμο για τους πολίτες μπορούν να φέρουν μόνο οι ενεργοί πολίτες, εάν δραστηριοποιηθούν με διαφορετικούς τρόπους μέσα στα πλαίσια που η Δημοκρατία προνοεί.

Αρκεί να σκεφτούν και να δραστηριοποιηθούν γι' αυτούς.

ΕΦΗΜ.

<<ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ>>

ΤΡΙΤΗ ΑΠΟΨΗ

Του **ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΟΣΧΟΝΑ**

«Τι να τα κάνει τόσα πολλά μέλη ένα κόμμα;». Η εποχή των μαζικών κομμάτων, των κοινοτικών κοινωνικής ολοκλήρωσης, έχει ανεπίστρεπτα παρέλθει.

Η παρατήρηση της συμπεριφοράς των μεγάλων πολιτικών κομμάτων της Δυτικής Ευρώπης τις τελευταίες δεκαετίες αναδεικνύει τρεις σημαντικούς νεωτερισμούς στους κανόνες διεξαγωγής του πολιτικού παιχνιδιού: ολοένα και περισσότερο η πολιτική επικοινωνία χαρακτηρίζεται από α) τον κεντρικό ρόλο της τηλεόρασης β) την αξιοποίηση συμβούλων – επαγγελματιών της επικοινωνίας και γ) τη χρήση επιστημονικών μεθόδων έρευνας της κοινής γνώμης.

Μια όψη του πολύπλευρου αυτού φαινομένου είναι η μείωση του ρόλου της κοινοτικής βάσης. Σήμερα, μέσω της τηλεόρασης, το μήνυμα του κόμματος φθάνει με μεγάλη ταχύτητα στον παραλήπτη του, το εκλογικό σώμα. Μέσω των ερευνών κοινής γνώμης, οι αναμονές του εκλογικού σώματος φθάνουν κατευθείαν στην ηγεσία. Ο άλλοτε ζωτικός ρόλος των μελών του κόμματος, ρόλος που θεμελιώνεται στην παρουσία τους στους χώρους ζωής και εργασίας

του πολίτη, στην εγγύτητα δηλαδή προς τον εκλογέα και όχι στην απόσταση, μειώνεται. Η πολιτική διεξάγεται «από μακριά», ενώπιον των εκλογέων, όχι ανάμεσά τους.

Η υπερεκτίμηση των νέων τεχνολογιών επικοινωνίας αλλά και καταγραφής των τάσεων της κοινής γνώμης οδήγησε στην υποτίμηση από τις κοινοτικές ηγεσίες της ύπαρξης ενός πυκνού και ενεργητικού οργανωτικού δικτύου.

Όλες οι σύγχρονες μελέτες έχουν δείξει ότι οι εκλογικές αναμετρήσεις δεν κερδίζονται μόνο, και δεν χάνονται μόνο, στο επίπεδο της κεντρικής – εθνικής πολιτικής σκηνής.

Κερδίζονται και χάνονται και σε τοπικό επίπεδο. Τα κόμματα που αγνοούν τη «δουλειά μυρμηγκιού» της ανώνυμης βάσης αγνοούν βασικούς κανόνες του ασκείν πολιτική. Διότι η πολιτική και η δημοκρατία δεν είναι ή δεν είναι ακόμη υπόθεση ειδικών. Τα κόμματα ήταν και παραμένουν θεσμοί επίλυσης προβλημάτων αλλά και σχολεία αυτά, ειδικοί και μη ειδικοί, τεχνοκράτες και πληβείοι, ελίτ και βάση δίνουν καθημερινά και παίρνουν καθημερινά μαθήματα δημοκρατίας.

ΙΔΡΥΣΗ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ

Σας παρουσιάζουμε μετά από τα πολλά ερωτήματα από συμπολίτες μας πώς μπορεί κάποιος να ιδρύσει ένα κόμμα.

Προϋποθέσεις ίδρυσης κόμματος

1. απαιτείται η κατάθεση ιδρυτικής δήλωσης στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, είτε από τον Πρόεδρο του νεοϊδρυθέντος κόμματος, ή από την διοικούσα επιτροπή
2. γνωστοποίηση του ονόματος, της έδρας και του εμβλήματος του νέου κόμματος
3. υποβολή του καταστατικού ή ιδρυτική διακήρυξη του πολιτικού κόμματος, που να υπογράφεται τουλάχιστο από 200 πολίτες με δικαίωμα ψήφου αφού πληρωθούν τα παραπάνω, έχουμε την ίδρυση και τη λειτουργία του πολιτικού κόμματος

Κάθε κόμμα:

- οφείλει να υπηρετεί τη δημοκρατία
- αν παραβεί κάτι υπόκειται στη νομοθεσία όχι ως κόμμα, αλλά τα μέλη του ως φυσικά πρόσωπα

- έχει νομική προσωπικότητα
- Είναι υποκείμενο δικαιωμάτων και υποχρεώσεων

Περιορισμοί:

- Η οργάνωση και η δράση του κόμματος θα πρέπει να εξυπηρετεί την ελεύθερη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος
- Από τη στιγμή που κατατίθενται η δήλωση, δεν υπάρχει περιορισμός, δεν απαλλάσσονται βέβαια τα φυσικά πρόσωπα – μέλη του κόμματος από την τήρηση των κανόνων Δικαίου

Περιορισμοί στα μέλη των πολιτικών κομμάτων

Δεν μπορούν απολύτως να εκδηλώνονται υπέρ ή κατά ενός πολιτικού κόμματος:

1. οι δικαστικοί λειτουργοί
2. οι στρατιωτικοί
3. οι υπηρετούντες στα σώματα ασφαλείας

Δεν μπορούν απολύτως να εκδηλώνονται υπέρ ή κατά ενός πολιτικού κόμματος κατά την άσκηση των καθηκόντων τους :

1. οι δημόσιοι υπάλληλοι
2. οι υπάλληλοι των οργάνων των ΟΤΑ
3. οι υπάλληλοι των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου
4. οι υπάλληλοι των δημόσιων επιχειρήσεων.

ΙΔΡΥΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΝΕΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Για να γίνει ο πολίτης πραγματικός πρωταγωνιστής

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Για να καλύψει τις σύγχρονες ανησυχίες και ανάγκες των πολιτών, ένα νέο κόμμα πρέπει να οργανωθεί με τρόπο που να δίνει τη δυνατότητα στον κάθε πολίτη να συζητά τη κάθε πρότασή του για κάθε ένα θέμα και μαζί με άλλους πολίτες να συνδιαμορφώνουν ένα σχέδιο νόμου, το οποίο το κόμμα θα υπερασπίζεται στη Βουλή και τη κοινωνία.

Το κόμμα δεν θα έχει επιτροπές εκλεγμένες από τα μέλη ή από άλλες επιτροπές, γιατί οι εσωκομματικές αυτές εκλογές γεννούν τη συνδιαλλαγή.

Επίσης δεν έχει πολιτικές ιδεολογίες, με τις οποίες διαχωρίζονται οι πολίτες, αλλά βασίζεται στις ανθρώπινες αξίες των πολιτών και υπερασπίζεται τον κάθε Νόμο που προτείνουν οι ενδιαφερόμενοι ενεργοί πολίτες.

ΙΔΡΥΣΗ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Η δημιουργία του κόμματος ξεκινά από επτά (7) πολίτες αναγνωρισμένης ηθικής συμπεριφοράς και δημιουργικού και έντιμου επαγγελματικού βίου.

Αυτοί οι επτά (7) θα είναι διαχρονικά οι αδιάφθοροι θεματοφύλακες της λειτουργίας του κόμματος.

Πρώτα θα καθιερώσουν τους αναγκαίους κώδικες-κανόνες, οι οποίοι θα διέπουν τη συμπεριφορά των εμπλεκόμενων στο κόμμα και κάθε πρόταση ή σχέδιο νόμου που δημόσια υπερασπίζεται το κόμμα.

Οι επτά (7) θα επιλέξουν παμψηφεί το καθένα από τα τριακόσια (300) μέλη που θα υπογράψουν το καταστατικό του κόμματος, που θα έχουν ετοιμάσει οι επτά (7).

Οι παραπάνω, με τις τυπικές διαδικασίες θα ιδρύσουν το κόμμα επίσημα και θα αποτελούν τα ιδρυτικά μέλη του.

Οι επτά (7), δεν τους επιτρέπεται να συμμετέχουν σε καμία εκλεγμένη ή μη εξουσία και η συμπεριφο-

ρά τους κρίνεται από τα 300 ιδρυτικά μέλη, τα οποία έχουν το δικαίωμα με πλειοψηφία 75% να καταργήσουν όποιον έχει εκτραπεί της αποστολής του.

Εάν ένας από τους επτά αποχωρήσει για οποιοδήποτε λόγο ή καταργηθεί από τους 300, αντικαθίσταται από τους υπόλοιπους των επτά (7) μόνο παμψηφεί.

Η καθιέρωση των επτά (7) κατοχυρώνεται ισόβια με τη δήλωση εγγραφής των ιδρυτικών μελών.

Αποφάσεις των επτά (7) είναι νόμιμες μόνο με παμψηφεί.

Οι τριακόσιοι (300) μπορούν να είναι υποψήφιοι του κόμματος και η ανάληψη εξουσίας εκλεγμένη ή μη, πρέπει να είναι αποδεκτή από το 51% των ιδρυτικών μελών και την παμψηφεί συναίνεση των επτά (7).

Δεν υπάρχει καμία ενδιάμεση επίσημη επιτροπή εκλεγμένη από τους 300, παρά μόνο εθελοντικές πρωτοβουλίες.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

- Οι απόλυτες θέσεις του κόμματος είναι οι κώδικες-κανόνες ανθρώπινης συμπεριφοράς.

- Δημόσιες μικρές ή μεγάλες συζητήσεις με όποιους πολίτες και συλλόγους επιθυμούν, μπορούν να προκαλέσουν για οποιοδήποτε θέμα οι επτά (7), οι τριακόσιοι (300) και άτομα από αυτούς, οι υποψήφιοι βουλευτές ή μελλοντικοί υποψήφιοι ως και οποιοσδήποτε πολίτης.

Οι συζητήσεις αυτές θα έχουν σκοπό να καταγραφούν σκέψεις και προτάσεις των πολιτών για κάθε θέμα.

- Στο κόμμα θα λειτουργούν μόνο γραμματείες με εθελοντές ή έμμισθους και τις γραμματείες αυτές θα εγκρίνουν οι επτά (7).

Καθήκοντα των γραμματειών είναι να καταγράφουν τις προτάσεις των πολιτών και να συνδια-

μορφώνουν αυτές σε σχέδια νόμων, τα οποία είναι υποχρεωμένοι να υπερασπίζονται οι εκλεγμένοι και μη, βουλευτές του κόμματος και θα αποτελούν το πολιτικό πρόγραμμα του κόμματος.

Τα σχέδια αυτά νόμου θα υπακούουν στους κανόνες που διέπουν το κόμμα.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΣΗ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

- Διεξάγονται προκριματικές εκλογές για να αναδειχθούν οι υποψήφιοι του κόμματος.

Υποψήφιος στις προκριματικές μπορεί να είναι ο οποιοσδήποτε πολίτης, ο οποίος έχει οκτώ (8) χρόνια συνεχή επαγγελματικό βίο και δεν έχει καταδικαστεί για κακοουρηματικές πράξεις.

Η υποψηφιότητά του χρειάζεται τη σύμφωνη γνώμη των επτά και πρέπει να προτείνεται από το 3% των ενηλίκων του Δήμου ή πενήντα πολίτες, για Δήμους κάτω των 3.000 εγγεγραμμένων. Εάν στις προκριματικές εκλογές, εκλεγούν περισσότεροι από όσους προβλέπει ο Νόμος για υποψήφιους στις Βουλευτικές εκλογές, γίνεται κλήρωση μεταξύ τους.

- Οι υποψήφιοι εκλεγμένοι και μη, πρέπει να σέβονται τους κανόνες συμπεριφοράς του κόμματος, διαφορετικά οι τριακόσιοι μπορούν να τους καθαιρέσουν και να τους διαγράψουν, έχοντας εκ των προτέρων στη διάθεσή τους, σχετική δήλωση των ιδίων.

- Δραστηριότητα σημαντική για τους εκλεγμένους και μη υποψήφιους, πρακτικά αναγνωρίζεται η οργάνωση δημόσιων συζητήσεων με τους πολίτες, τα των οποίων παραδίνονται στις γραμματείες για επεξεργασία και κωδικοποίηση.

Είναι ανάγκη να έχουν οι πολίτες ένα δικό τους κόμμα, για όλους και για όλα.

Η τύχη του κόμματος είναι στα χέρια τους.

ΕΦΗΜ. «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ»

ΝΕΑ ΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Νέες σκέψεις, με φρέσκιες ιδέες καθιερώνουν νέους τρόπους λειτουργίας της κοινωνίας βασιζόμενους στα ιδεώδη παλαιών γενιών.

Θέλει πολύ δουλειά το καινούριο να γίνει συνήθεια.

Θέλει πολύ υπομονή και επιμονή η δημιουργία μιας συνήθειας.

Θέλει όραμα η υπομονή και η επιμονή.

Θέλει δυστυχία και κρίση για να γεννηθεί το όραμα.

Το καινούριο ομορφαίνει το παλιό, δεν το καταστρέφει.

Οι ενεργοί πολίτες ζουν με τους κανόνες που καθιερώθηκαν στη κοινωνία και παράλληλα ενεργούν να ομορφύνουν τη κοινωνία.

Δημιουργούν σωματεία, συλλόγους και άλλους τρόπους συνεργασίας, μέσα στα οποία, συνεργάζονται για να καλυτερέψουν συγκεκριμένες δραστηριότητες της κοινωνίας που ζουν και συνήθως επιτυγχάνουν πολλά.

Άλλοι πολίτες δημιουργούν πολιτικά κόμματα με ένα δικό τους όραμα για να καλυτερέψουν όχι μόνο συγκεκριμένες δραστηριότητες της κοινωνίας, αλλά και τους ίδιους τους θεσμούς με τους οποίους λειτουργεί όλη η κοινωνία.

Το καινούριο που γεννιέται είναι ότι νέα πολι-

τικά κόμματα πρέπει να έχουν στόχο και όραμα, μέσα στις σημερινές κοινωνικές συνθήκες να δίνουν τη δυνατότητα στον κάθε πολίτη, να υπάρχει, να συμμετέχει, να μπορεί να προσφέρει, γιατί τα πολιτικά κόμματα αυτά πιστεύουν στον πολίτη, πιστεύουν στις εμπειρίες του, στις σκέψεις του, στις ανάγκες και τις επιθυμίες του και τέλος πιστεύουν ότι το μέλλον της κοινωνίας είναι στέρεο όταν βασίζεται συνειδητά στους πολίτες του.

Δεν μπορεί ένα δέντρο να κάνει καλούς καρπούς όταν το ριζικό του σύστημα δεν είναι υγιές.

Δεν μπορεί ένα ριζικό σύστημα να είναι υγιές αν δεν αναπνέει και δεν τρέφεται φυσιολογικά.

Οι ενεργοί πολίτες είναι το ριζικό σύστημα μιας κοινωνίας.

Οι πολίτες αυτοί μπορούν να φέρουν καλούς καρπούς.

Η μεγάλη εξάρτηση των κοινωνιών από τις οικονομικές και τεχνολογικές θεωρίες και επιτεύγματα, υπέταξαν τους πολίτες.

Θυσιάστηκε ο τρόπος που ζουν οι πολίτες.

Μία τέλεια τεχνολογική μηχανή, με όλα τα εξαρτήματά της, ρετάρει στη λειτουργία της, όταν δεν δουλεύουν τα εξαρτήματα συγχρονισμένα και αρμονικά.

Όταν όλοι οι άνθρωποι συνεισφέρουν και γί-

νεται δεκτή η συνεισφορά τους, τότε η κοινωνία παντοτινά προοδεύει και ο κάθε άνθρωπος αισθάνεται καταξιωμένος, πλήρης και δικαιωμένος.

Αυτός είναι ένα πανάρχαιος κανόνας που μας φέρνει το καινούριο, το δίκαιο, την πρόοδο και την ανθρώπινη ευτυχία.

Οι ενεργοί πολίτες πρέπει να δημιουργούν νέα πολιτικά κόμματα που να λειτουργούν για το σκοπό αυτό, στον οποίο θα προσαρμόζονται η Οικονομία και η Τεχνολογία.

Ένα κάλεσμα στους ενεργούς πολίτες είναι η δημιουργία ενός διαφορετικού πολιτικού κόμματος, το οποίο στη λειτουργία του θα αναδεικνύει τον πολίτη και τις αρετές του.

**ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ
ΕΠΕΙΔΗ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΕΝΩΜΕΝΗ
ΜΕΙΟΨΗΦΙΑ ΠΟΥ ΕΝΕΡΓΕΙ
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΜΙΑΣ ΔΙΑΙΡΕΜΕΝΗΣ
ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑΣ.**

Γουίλ Ντιράν

Η ΕΛΛΑΔΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΦΥΓΕΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΖΙΚΟ ΤΟΥΡΙΣΜΟ

Η ΕΛΛΑΔΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΦΥΓΕΙ ΣΤΑΔΙΑΚΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΑΥΛΟ ΚΥΚΛΟ ΤΗΣ ΜΑΖΑΣ, ΤΟΥ ΧΑΜΗΛΗΣ ΚΕΡΔΟΦΟΡΙΑΣ ΜΟΝΤΕΛΟΥ «ΗΛΙΟΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ» ΚΑΙ ΝΑ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΕΙ ΤΙΣ ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΣΕ ΑΛΛΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΑ ΜΟΝΤΕΛΑ

Η ιστορική κληρονομιά

Η Ελλάδα πρέπει να παγιώσει το μοντέλο «ήλιος και θάλασσα» και ταυτόχρονα να αναπτύξει μια ανταγωνιστική προσφορά σε άλλους τομείς, όπως η φύση, η περιπέτεια, οι συναντήσεις και ιδιαίτερα η ιστορική κληρονομιά και ο πολιτισμός. Η χώρα που μας έδωσε τον Σωκράτη, τον Πλάτωνα και τους μεγάλους φιλοσόφους είναι η πηγή του μεγαλύτερου μέρους της δυτικής κουλτούρας και είναι ακατανόητο το ότι δεν έχει αντιληφθεί πώς να μετατρέψει αυτό σε βάση για μια σημαντική εισροή επισκεπτών. Αλλά η πιο σημαντική πρόκληση μεσοπρόθεσμα για την Ελλάδα και για όλους τους τουριστικούς προορισμούς στον κόσμο θα είναι η ικανότητα του κλάδου να αναπτύξει ή να αλλάξει ριζικά τα επιχειρηματικά του μοντέλα.

Σε αντίθετη περίπτωση, θα αλλάξουν απ' έξω.

Ο ΕΟΤ συνεχίζει να χρησιμοποιεί υπερβολικά το παραδοσιακό μάρκετινγκ (πιθανότατα υπό την πίεση από ορισμένους στη βιομηχανία) το οποίο δεν προσελκύει πια πελάτες.

Η Ελλάδα θα πρέπει να επικεντρώσει τις προσπάθειές της σε πέντε τομείς: ανάπτυξη εξαιρετικού ψηφιακού μάρκετινγκ, σημαντικές συμφωνίες με τους καλύτερους διαμορφωτές τουριστικών πακέτων ειδικού ενδιαφέροντος στον κόσμο, δημιουργία μιας μοναδικής πρότασης με επιλογή νησιών και εφαρμογή ενός αυστηρού προγράμματος ποιοτικού ελέγχου.

Δεν θα πρέπει πλέον να ξετάζουμε τον αριθμό των τουριστών που έρχονται. Αυτή είναι μια «φτωχή» μονάδα μέτρησης. Η Ελλάδα θα πρέπει να χρησιμοποιήσει νέους βασικούς δείκτες απόδοσης, όπως το κατά κεφαλήν εισόδημα, η μέση διάρκεια παραμονής κ.τ.λ. Για παράδειγμα, η εποχικότητα μπορεί να αντιμετωπιστεί πολύ καλύτερα αλλά αυτό πρέπει να γίνει

με σοβαρότητα.

Η πολιτική των χαμηλών τιμών δεν αποτελεί συνηθισμένη επιτυχία.

«Η χαμηλή τιμή είναι πολύ διαφορετική από το χαμηλό κόστος. Η χαμηλή τιμή είναι μια πολύ επικίνδυνη μέθοδος. Αν εμπλακείς σε αυτήν, είναι πολύ δύσκολο να βγεις. Οι στρατηγικές που έχουν ως στόχο να δώσουν περισσότερη αξία στον πελάτη είναι συνήθως πολύ πιο αποτελεσματικές σε μακροπρόθεσμη βάση. Μόνο το 35% της διεθνούς τουριστικής αγοράς είναι εξαιρετικά ευαίσθητο στις τιμές. Δεν υπάρχει κανένας λόγος για τον οποίο η Ελλάδα θα πρέπει μόνη της να «καταδικάσει» την ανάπτυξη των τουριστικών επιχειρήσεων της μόνο με αυτόν τον τύπο καταναλωτή».

Εξάλλου η αξία ενός τουριστικού προορισμού δημιουργείται «με την προσφορά ενός μοναδικού ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος, το οποίο μπορεί να αποτελείται από μια προνομιακή τοποθεσία, με καλοδιατηρημένη αυθεντικότητα, υψηλό επίπεδο αισθητικής, προηγμένες υπηρεσίες, άριστη φιλοξενία και ασφάλεια και αξέχαστες εμπειρίες» τονίζει ο κ. Μπόρντας.

«Όλο και περισσότεροι προορισμοί προσπαθούν να δημιουργήσουν ένα μοναδικό σύστημα εμπειριών: η 'Ιμπιζα με χορευτική μουσική, το Τζελ αμ Τζέε με αθλήματα του βουνού, το Κανκούν με μια εξαιρετικά ποικιλόμορφη προσφορά κ.τ.λ. Η Ελλάδα πρέπει να κάνει μια σημαντική εθνική προσπάθεια για να ξεφύγει σταδιακά από τον φαύλο κύκλο της μάζας, του χαμηλής κερδοφορίας μοντέλου «ήλιος και θάλασσα» και να αξιοποιήσει τις μεγάλες ευκαιρίες που έχει σε άλλα επιχειρηματικά μοντέλα. Αυτό απαιτεί μια σαφή εθνική πολιτική, μια βιομηχανία η οποία είναι πιο ανοιχτή στην καινοτομία και εντελώς διαφορετικό μάρκετινγκ».

Του Ισπανού γκουρού του Destination Marketing & Management, τέως αντιπρόεδρο των εταιρειών – μελών του Παγκόσμιου Οργανισμού Τουρισμού (ΠΟΤ) και πρόεδρο της εταιρείας THR K κ. Ευλόγιο Μπόρντας.

Ο... ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΟΔΗΓΕΙ ΤΑ ΩΑΡΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΨΥΞΗ

Δεν ευθύνεται η καριέρα στην αναβολή της τεκνοποίησης, αλλά το ιδανικό ταίρι.

«Η Μάρσια Ινχόρν, ιατρική ανθρωπολόγος του Πανεπιστημίου Γέιλ και μία εκ των συντακτών της νέας μελέτης που παρουσιάστηκε στο συνέδριο της Ευρωπαϊκής Εταιρείας Ανθρώπινης Αναπαραγωγής και Εμβρυολογίας, το οποίο πραγματοποιείται στην Ισπανία».

Οι περισσότερες γυναίκες που βρίσκονται στα μέσα ή στα τέλη της τρίτης δεκαετίας της ζωής τους έχουν τακτοποιημένες σταδιοδρομίες τη στιγμή που πάνε στην κλινική, διαπιστώνει η μελέτη. «Δεν κατέψυξαν τα ωάρια τους για να εξελιχθούν επαγγελματικά. Αντιμετώπιζαν το πρόβλημα της συντροφικότητας».

Αν μια μοναχική γυναίκα, που πλησιάζει τα σαράντα χρόνια ζωής, μπορεί να νιώθει άσχημα καθώς παγώνει τα ωάρια της επειδή δεν έχει βρει τον κατάλληλο σύντροφο, αυτό δεν σημαίνει ότι αποτελεί μοναδική περίπτωση. Αυτό το εύρημα ήταν κοινό και σε άλλες μελέτες που πραγματοποιήθηκαν σε ΗΠΑ και Βρετανία και κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι είναι η έλλειψη συντρόφου που κάνει τις γυναίκες να παγώνουν τα ωάρια τους.

Οι συμμετέχουσες στη συγκεκριμένη έρευνα, η οποία δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί, έρχονται από επτά διαφορετικές κλινικές γονιμότητας.

Η ηλικία τους κυμαινόταν από τα 29 χρόνια μέχρι τα 42 έτη, ενώ τα τρία τέταρτα ήταν ανάμεσα στα 35 και τα 39 χρόνια.

Από τις συμμετέχουσες το 85% ήταν εργένισσες και οι περισσότερες ήταν ετερόφυλες. Για περισσότερες από τις μισές εργένισσες ήταν η αβεβαιότητα του πότε θα βρουν τον ιδανικό άνδρα για να χτίσουν οικογένεια, που τις έφερε στην κλινική, όπως τόνισαν στους ερευνητές. Η επόμενη μεγαλύτερη ομάδα είχε οδηγηθεί εκεί λόγω διαζυγίου. Αυτή ακολουθούσαν από μια μικρότερη ομάδα αποτελούμενη από γυναίκες οι οποίες επρόκειτο να μεταβούν στο εξωτερικό και το θεώρησαν καλή ιδέα να καταψύξουν τα ωάρια τους πρώτα. Ο σχεδιασμός της σταδιοδρομίας ήταν ο λιγότερο κοινός παράγοντας όσον αφορά την κατάψυξη των ωαρίων.

ΤΟ ΛΥΚΟΦΩΣ ΤΩΝ ΕΛΙΤ

Του ΚΩΣΤΑ ΙΟΡΔΑΝΙΔΗ

Η μετατόπιση του κέντρου βάρους από την πολιτική στην οικονομία έχει επί της ουσίας καταστήσει τους «ηγέτες» της σύγχρονης διεκπεραιωτικής των αποφάσεων μιας απρόσωπης, πανίσχυρης «ελίτ», που δεν εκλέγεται και ως εκ τούτου δεν λογοδοτεί.

Η οικονομία έχει εισέλθει ασφαλώς σε φάση παγκοσμιοποίησης, αλλά οι πολιτικοί ηγέτες εκλέγονται από πολίτες συγκεκριμένων εθνικών κρατών, προσαρμοζόμενοι αυτομάτως σε προκατασκευασμένο και ξένο περιβάλλον.

Αλλά η πολιτική έχει να κάνει με ανθρώπους, συγκεκριμένης παιδείας και ιδιοσυστάσις. Η οικονομία με αριθμούς και αποδόσεις. Σημείο ισορροπίας μεταξύ δεν έχει εξευρεθεί ακόμη.

Αλλά, ως φαίνεται, είναι ευκολότερο να ξεκινήσει κάποιος μία επανάσταση, παρά να διατηρήσει μία ανατρεπτική ροπή στο διηνεκές.

Όντα ομοιόμορφα συσκέπτονται πυρετωδώς. Μελετούν τις ισχύουσες διατάξεις, επινοούν νέες, προτείνουν στρατηγικές. Είναι αυτοί που συγκροτούν τη φαιά όψη της εξουσίας. Απρόσωποι γραφειοκράτες στην υπηρεσία ενός κατεστημένου που μάχεται ερήμην των πολιτών.

Τα αποτελέσματα πολλών δημοψηφισμάτων ή εκλογικών αποτελεσμάτων και κοινωνικών κινητοποιήσεων είναι μια προκλήση στην άρχουσα τάξη πραγμάτων και έχουμε πια εισέλθει εις το «ΛΥΚΟΦΩΣ ΤΩΝ ΕΛΙΤ».

ΠΩΣ ΜΟΙΡΑΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΚΟΙΝΑ ΑΓΑΘΑ;

Του **PEMO ΜΠΟΝΤΕΪ**

Σε ποιο βαθμό είναι ρεαλιστικά εφικτό να μοιραζόμαστε τα αγαθά, που –από ηθική άποψη- θα έπρεπε να ανήκουν σε όλους;

Υπάρχουν εκείνοι, οι πιο τυχεροί, που τα κατέχουν και τα έχουν οικειοποιηθεί και εκείνοι, οι λιγότερο τυχεροί, που τα διαθέτουν σε ανεπαρκή βαθμό ή και τα στερούνται εντελώς: οι κάτοικοι αφιλόξενων ή ερημικών ζωνών, εκείνοι που δεν έχουν πόρους στο υπέδαφός τους ή τους έχουν απαλλοτριώσει άλλοι.

Άτομα και λαοί πάντοτε πάλευαν για την επιβίωσή τους και για τον σχετικό έλεγχο των πόρων και τα σύνορα έχουν χαραχτεί ως επί το πλείστον από πολέμους. Ακόμη και σήμερα, σε μια ιστορική φάση στην οποία η κατανάλωση ενέργειας που προέρχεται από το πετρέλαιο ή από το ουράνιο είναι πελώρια, η οικονομία και η πολιτική κυριαρχούνται από την ανάγκη να εξασφαλίζουν, συχνά με τη βία ή με την πανουργία, όχι μόνον αυτά τα αγαθά, αλλά και άλλα, που είναι όλο και περισσότερο αναγκαία για την υψηλή τεχνολογία.

Με ποιο δικαίωμα ένα άτομο ή ένας λαός κατοικεί τη γη και εκμεταλλεύεται τα δώρα της με τρόπο αποκλειστικό: Το να έχουν κάποιои ευνοηθεί περισσότερο από τη φύση τους δίνει το δικαίωμα να διαθέτουν κατά βούληση ορισμένους αναγκαίους πόρους ή τα ευεργετήματά τους μπορούν, τουλάχιστον κατά ένα μέρος, να αναδιανέμονται ειρηνικά; Ποιος όμως αποφασίζει γι' αυτό και με ποια κριτήρια; Δεν πρόκειται για ένα αφηρημένο ή αφελές ερώτημα που μπορεί να απαντηθεί σε ένα μακρινό μέλλον.

Θα μπορέσουν να βρεθούν, σε αυτήν ή σε άλλες περιπτώσεις, ικανοποιητικές

συμφωνίες βασιζόμενες σε διαπραγματεύσεις και σε διεθνείς διατηρίες: Ως ένα βαθμό –περιορισμένο ακόμα- μπορούν ήδη να τεθούν όρια, νομικά και πολιτικά, στον ιδιωτικό ή εθνικό σφετερισμό ορισμένων κοινών αγαθών.

Τα Ηνωμένα Έθνη και ορισμένα εθνικά κοινοβούλια έχουν αποδώσει την ιδιότητα των κοινών αγαθών στο πόσιμο νερό και τις υγειονομικές υπηρεσίες, τον θαλάσσιο βυθό και την Ανταρκτική και την επεκτείνουν στη Σελήνη και στο ανθρώπινο γονιδίωμα.

Το πιο επειγόν πρόβλημα, εκείνο του νερού, ήδη σήμερα, περίπου ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι δεν διαθέτουν αρκετό πόσιμο νερό για να ικανοποιούν τη δίψα τους, να προετοιμάζουν την τροφή τους και να τρέφουν τα ζώα τους, ούτε και πόσιμο νερό για τις υπηρεσίες υγιεινής.

Από τη στιγμή που η ανθρωπότητα έχει γίνει ικανή να αυτοκαταστραφεί είτε με τα όπλα μαζικής καταστροφής είτε φθείροντας τους όρους που είναι αναγκαίοι για την επιβίωσή της -κλίμα, εξάντληση των πόρων, μόλυνση του αέρα, του νερού και του εδάφους-, χρειάζεται να προετοιμαζόμαστε για να αντιμετωπίσουμε τις ήδη συντελεσθείσες καταστροφές.

◀ **Είμαστε σαν νησιά στη θάλασσα, χωριστά στην επιφάνεια, αλλά ενωμένοι στο βάθος.**
William James

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ “ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ” ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 5

Ο ένας είναι η ακριβή και συνάμα λιτή περιγραφή των Αρχών, των Αξιών, του Σκοπού και του Τρόπου της Δράσης.

Κάτω από την ομπρέλα ενός τέτοιου “συνταγματικού μανιφέστου” μπορούν να βρεθούν πλείστες οργανώσεις και το σύνολο των ατόμων που επιθυμούν δράση.

Ο δεύτερος θεσμός είναι η ελεύθερη και απρόσκοπτη πρόσβαση του καθενός που συμμετέχει στις κοινότητες, στα όργανα της κίνησης, χωρίς μεσάζοντες και διαδικασίες παρά μόνο μιας: Της κληρωτίδας.

Όποιος νιώθει την ανάγκη και την υποχρέωση για συμμετοχή και διαθέτει τον απαιτούμενο χρόνο και τη φαιά ουσία για να φέρει σε πέρας τις υποχρεώσεις που γεννά η συμμετοχή στα όργανα μιας πολιτικής κίνησης, έχει τη δυνατότητα να θέσει τον εαυτό του εντός της κληρωτίδας η οποία θα αναδεικνύει τα πρόσωπα στα όργανα.

Σε μια δημοκρατία η οποία επιδιώκει την όσο το δυνατό άμεση λειτουργία της, οι αποφάσεις παίρνονται με τον κανόνα της πλειοψηφίας, η δε εκλογή των προσώπων σε θέσεις ευθύνης με την κληρωτίδα.

Η δικλείδα ασφαλείας στην περίπτωση της ανάδειξης των προσώπων με κλήρωση είναι η τακτική αντικατάστασή τους και η δημόσια λογοδοσία για τα πεπραγμένα τους.

Σκοπός μου είναι η εισαγωγή της ιδέας προς ζύμωση και ανάπτυξη, από πολιτικούς και κοινωνικούς χώρους που αντέχουν σε καινοτόμες υπερβάσεις και υιοθετούν ριζοσπαστικές λύσεις στην προσπάθεια φυγής προς τα εμπρός.

ΤΟ ΩΡΑΙΟ ΦΥΛΟ ΚΑΤΕΧΕΙ ΤΟ ΕΝΑ ΤΡΙΤΟ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ

Κρυμμένο στο... σεντούκι του «ωραίου φύλου» βρίσκεται το ένα τρίτο του παγκόσμιου ιδιωτικού πλούτου, με τον κύριο όγκο του να προέρχεται από αυτοδημιούργητες γυναίκες, οι οποίες μέχρι το 2020 υπολογίζεται ότι θα διακρατούν το ποσό-ρεκόρ των 72 τρισ. δολλαρίων!

Πρόσφατη έρευνα της εταιρείας χρηματοοικονομικών συμβούλων Boston Consulting Group κατέδειξε ότι - για πρώτη φορά την τελευταία εξαετία - το 44% των γυναικών με περιουσία άνω των 100.000 δολαρίων έχτισαν την οικονομική τους «αυτοκρατορία», είτε ως επικεφαλής επιχειρήσεων, είτε ως απλά στελέχη στηριζόμενες αποκλειστικά και μόνο στις δικές τους δυνάμεις και ικανότητες. Το υπόλοιπο 27% απέκτησε την περιουσία του από κληρονομιά, το 15% από το έτερον ήμισυ, το 9% από διευθετήσεις διαζυγίων και το 5% από κάποια διαφορετική πηγή.

Η αναλύτρια της Boston Consulting Group, Anna Zakrzewski, αποδίδει την εξέλιξη στο γεγονός ότι «η μισθολογική ψαλίδα με το ισχυρό φύλο έχει κλείσει πλέον σημαντικά».

Παγκόσμιος πλούτος

Συνολικά, 18,5 εκατομμύρια πλούσια νοικοκυριά μοιράζονται το 47% όλου του παγκόσμιου πλούτου σε εισοδήματα, τραπεζικές καταθέσεις ή μετοχές. Το ύψος της περιουσίας όλων μαζί ανέρχεται στα 78,8 τρισεκατομμύρια δολάρια, ποσό που ξεπερνά το παγκόσμιο ΑΕΠ.

ΤΕΧΝΗΤΗ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ «ΔΙΑΒΑΖΕΙ» ΤΑ ΧΕΙΛΗ

Ένα νέο πρόγραμμα, τεχνητής νοημοσύνης που «διαβάζει» τα χείλη των ανθρώπων εξ αποστάσεως με μεγαλύτερη ακρίβεια, όχι μόνο από κάθε άλλο μέχρι σήμερα, αλλά και από ανθρώπους με σχετική εξειδίκευση, τίθεται πλέον στη διάθεση των ατόμων με προβλήματα ακοής.

Το πρόγραμμα ανέπτυξαν ερευνητές της Coogole και της βρετανικής θυγατρικής της Deerp Mind, η οποία πρωτοπορεί διεθνώς στην τεχνητή νοημοσύνη, με επικεφαλής τον ελληνικής καταγωγής υποψήφιο διδάκτορα στη μηχανική μάθηση, κ. Γιάννη Ασσαέλ.

Το νέο «έξυπνο» σύστημα εμφανίζει μέσο ποσοστό λαθών 41% στην ορθή κατανόηση των λέξεων που σχηματίζουν τα χείλη. Μπορεί αυτό το ποσοστό λαθών να φαίνεται υψηλό, αλλά η καλύτερη μέχρι σήμερα υπολογιστική μέθοδος είχε ποσοστό αποτυχίας 77% , συνεπώς το νέο πρόγραμμα έχει περιορίσει σχεδόν στο μισό τα λάθη.

Αν το νέο σύστημα τελειοποιηθεί και ενσωματωθεί σε ηλεκτρονικές συσκευές, όπως τα smartphones, μπορεί μελλοντικά να προσφέρει τη δυνατότητα ανάγνωσης των χειλιών στον καθένα.

Οι εταιρείες κινητής να διασφαλίσουν την υγεία μας

Του **ΧΡΗΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ**

Καθηγητή Βιοχημείας Τμήματος Βιολογίας του Πανεπιστημίου Πατρών

Με αφορμή την έρευνα δύο χρόνων που διεξήγαγε το Εθνικό Πρόγραμμα Τοξικολογίας (NTP-National Toxicology Program) των Εθνικών Ινστιτούτων Υγείας (NIH-National Institutes of Health), έρευνα που για πρώτη φορά εγκρίνει η Αμερικανική Υπηρεσία Τροφίμων και Φαρμάκων (U.S. FDA), ο καθηγητής Χρήστος Γεωργίου, ιδρυτικό μέλος της Διεθνούς Επιτροπής για την Ηλεκτρομαγνητική Ασφάλεια (ICEMS) παραχώρησε στην «Εφ Συν.» τα προκαταρκτικά αποτελέσματά της.

«Είναι η μόνη έρευνα σχετικά με τις επιπτώσεις της ακτινοβολίας της κινητής τηλεφωνίας στην υγεία των ανθρώπων που διεξήγαγε η ομοσπονδιακή κυβέρνηση των ΗΠΑ από τη δεκαετία του 1990 μέχρι τις μέρες μας και χρηματοδοτήθηκε με πάνω από 25 εκατομμύρια δολάρια. Στην ουσία είναι η πρώτη κρατική μελέτη διεθνώς.

Έτσι τα σημαντικά της αποτελέσματα δεν μπορούν πλέον να αμφισβητηθούν από κανένα», καταθέτει και συνεχίζει: «Τα προκαταρκτικά αποτελέσματα της έκθεσης διαπίστωσαν ότι η ακτινοβολία των ραδιοσυχνότητας κινητής τηλεφωνίας προκάλεσε καρκίνο σε αρουραίους. Με δεδομένη την εκτεταμένη παγκόσμια χρήση των κινητών επικοινωνιών από ανθρώπους όλων των ηλικιών, ακόμη και μια μικρή αύξηση στη συχνότητα εμφάνισης νόσων που προκύπτουν από την έκθεση σε ακτινοβολία ραδιοσυχνότητας, θα μπορούσε να έχει ευρείες επιπτώσεις για τη δημόσια υγεία».

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είναι η πρώτη φορά που αποδεικνύεται η επίπτωση των ακτινοβολιών της κινητής τηλεφωνίας στην υγεία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΕΙΔΙΚΟΥ: Υπάρχουν πάρα πολλές δημοσιευμένες μελέτες που παρουσιάζουν αποδεικτικά στοιχεία για τους διάφορους μηχανισμούς με τους οποίους οι ηλεκτρομαγνητικές ακτινοβολίες της κινητής τηλεφωνίας μπορούν να προκαλέσουν καρκίνο. Και βεβαίως, μπορεί οι τεχνολογίες 2G να αποτελέσουν σύντομα παρελθόν, διότι οι εταιρείες κινητής τηλεφωνίας θα τις αντικαταστήσουν με την 4GLTE (βελτιωμένη CDMA) ωστόσο πρόσφατες έρευνες για τις τεχνολογίες 3G και 4G δείχνουν ότι παρά τις χαμηλότερες πυκνότητες ισχύος τους, μπορεί να είναι πιο επικίνδυνες από τις 2G.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι πιστεύετε ότι υποχρέωσε ουσιαστικά την αμερικανική κυβέρνηση να προχωρήσει σε μια τέτοια έρευνα τώρα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΕΙΔΙΚΟΥ: Παρότι τα οικονομικά συμφέροντα προφανώς προσπαθούν να σταματήσουν τέτοιου είδους μελέτες, πιστεύω ότι πλέον υπάρχει σωρευμένη γνώση και λίγο-πολύ οι άνθρωποι που κινούνται στα κυβερνητικά επίπεδα των διαφόρων χωρών και ιδιαίτερα της Αμερικής, έχουν γίνει και αυτοί θύματα τέτοιων ακτινοβολιών. Είναι μια απειλή την οποία δεν μπορεί να αποφύγει κανένας. Κανείς δεν είναι ασφαλής πλέον. Τα στοιχεία που σωρεύονται είναι υπέρ αυτής της άποψης.

Θα ήθελα να τονίσω ότι τα συμπεράσματα δεν είναι τα προκαταρκτικά. Σύμφωνα με το NIP, οι επιπτώσεις των ηλεκτρομαγνητικών ακτινοβολιών της κινητής τηλεφωνίας στους όγκους γλοίωμα και σβάννωμα είναι τελικές.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Η σωστή χρήση του κινητού είναι θέμα παιδείας των πολιτών ή κρατική υπόθεση;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΕΙΔΙΚΟΥ: Όταν δίνεις σε έναν καταναλωτή ένα προϊόν που είναι βλαβερό και του το δίνεις χωρίς κανένα περιορισμό να το χρησιμοποιεί, το θεωρεί νόμιμο και δεν νοιάζεται για το «βλαβερό» κομμάτι. Η ευθύνη πηγαίνει στα κράτη και όχι στους πολίτες, οι οποίοι έχουν τη λιγότερο δυνατή πληροφόρηση. Στην Ε.Ε. υπάρχουν κράτη που έχουν κατεβάσει το όριο έκθεσης έντασης ακτινοβολίας πιο κάτω από τα υφιστάμενα επιτρεπτά όρια που προσέξτε, είναι 100 φορές πιο κάτω απ' ό,τι ισχύει σήμερα στην Ελλάδα.

Άρα, παρέχεται μεγάλη ευελιξία στα κράτη να αποφασίζουν αυτά τα όρια. Δεν τους επιβάλλεται από κανέναν. Τα κράτη αποφασίζουν. Το ερώτημα είναι για τίποτα το συμφέρον αποφασίζουν.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Εσείς τι αντιπροτείνετε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΕΙΔΙΚΟΥ: Διεθνής Επιτροπή για την ηλεκτρομαγνητική Ασφάλεια (ICEMS) προτείνει τα όρια να πέσουν τουλάχιστον στο 0,6 volt ανά μέτρο. Πρέπει να γίνει χρήση νέων τεχνολογιών, τα λεγόμενα συστήματα μικροκυβελών, που αποτελούνται από μικροσκοπικές κεραίες πάρα πολύ χαμηλής έντασης εκπεμπόμενης ακτινοβολίας. Αυτά τα συστήματα θα μπορούσαν να αντικαταστήσουν τα υφιστάμενα –ξεπερασμένα πια τεχνολογικά– δίκτυα, σύμφωνα με στοιχεία που δίνονται από το Ίδρυμα Τεχνολογίας και Έρευνας/Ινστιτούτο Πληροφορικής, του Πανεπιστημίου Κρήτης. Οι συνάδελφοι στις εκθέσεις τους προς τους πολίτες, που τους καλούν να μετρήσουν την έκθεσή τους από κεραίες κινητής τηλεφωνίας, αναφέρουν ότι ενώ οι εταιρείες κινητής τηλεφωνίας ισχυρίζονται πως οι κεραίες τους μπορούν να βγάλουν μέχρι 10 Watt, η εκπεμπόμενη ισχύς τους είναι περίπου 120 Watt.

Δηλώνουν δε, οι συνάδελφοι αυτοί, ότι αν χρησιμοποιηθούν όλα τα διαθέσιμα κανάλια της κεραίας, αυτή η ισχύς μπορεί να φτάσει στα 480 Watt. Και εγώ ερωτώ πως είναι δυνατόν ένα κράτος, το οποίο δίνει άδεια τοποθέτησης κεραίων για εκπομπή από 2 έως 10 Watt, να επιτρέπει την εγκατάσταση κεραίων με τεχνολογική δυνατότητα εκπομπής 120 ή και 480 Watt. Ποιος κοροϊδεύει ποιον;

Τι λύση λοιπόν υπάρχει;

Οι εταιρείες συνήθως ισχυρίζονται ότι είναι τεχνικά αδύνατον να παρέχουν κάλυψη σε κατοικημένες περιοχές αν περιοριστούν από αυστηρότερους νόμους για τις αποστάσεις κεραίων μέσα στον αστικό ιστό. Επειδή ως βιοχημικός θα μπορούσα να αμφισβητηθώ, θα χρησιμοποιήσω και πάλι διαπιστώσεις του ΙΤΕ που λένε: «Τα όποια επιχειρήματα προβάλλουν δεν ευσταθούν, καθώς τεχνικά όλοι οι περιορισμοί από τους νόμους μπορούν να ισχύουν και ταυτόχρονα οι εταιρείες να παρέχουν υπηρεσίες ίδιας ποιότητας. Απαιτούνται νέες μελέτες για μετεγκατάσταση των κεραίων σε σημεία που δεν ενέχουν κινδύνους για τη δημόσια υγεία και χρήση τεχνολογίας μικροκυβελών».

Το κράτος πρέπει να παρέμβει, να έχει την πολιτική βούληση και να κινηθεί προς την προστασία της δημόσιας υγείας. Να θεσμοθετήσει τέτοιους νόμους που να δίνουν δυνατότητα να παίρνουν αποφάσεις για το που θα στήνονται οι κεραίες, όχι οι εταιρείες –βάσει των ευκαιριακών οικονομικών τους συμφερόντων– αλλά να τις παίρνουν οι τοπικοί πληθυσμοί, διαμέσου των δήμων τους, συνεκτιμώντας τη γνώση που υπάρχει για τα απαραίτητα μέτρα προφύλαξης του πληθυσμού.

Χρειάζεται ακόμη, μια πιο συντονισμένη ενημέρωση των πολιτών, που μπορεί να γίνεται από μικρή ηλικία στα σχολεία.

Πλέον τα κράτη δεν μπορούν να συνεχίζουν να «σφυρίζουν αδιάφορα», να ανέχονται ή και να κρύβονται πίσω από την παραπληροφόρηση των εταιρειών κινητής τηλεφωνίας, προκειμένου να μην παίρνουν μέτρα για την προστασία των πολιτών.

Δεν υπάρχει πιο ακριβής ένδειξη κακής οργάνωσης της πολιτείας, από την αφθονία γιατρών και νομικών.

Πλάτων

Όταν οι αγορές και πωλήσεις ελέγχονται από τη νομοθεσία, το πρώτο πράγμα που αγοράζεται και πουλιέται είναι οι νομοθέτες.

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ – ΕΡΗΜΗΝ

Η έκβαση της Δίκης είναι δεδομένη. Όλοι αναμένουν την καταδίκη και την παραδειγματική τιμωρία του Κράτους.

Σήμερα θα σας περιγράψω μια φανταστική δίκη. Τη Δίκη του κράτους. Και μάλιστα: Ερήμην. Γιατί ερήμην; Απλούστατα, γιατί η ανίκανη αστυνομία δεν μπόρεσε να συλλάβει το Κράτος και να το οδηγήσει στη Δικαιοσύνη!

Η Δίκη διεξάγεται σε έναν τεράστιο χώρο. Το κοινό έχει καταλάβει όλες τις θέσεις. Στην Έδρα δεν υπάρχουν μόνιμοι δικαστές ή εισαγγελείς, αλλά εναλλάσσονται με τηλεοπτική ταχύτητα, δημοσιογράφοι, πολιτικοί, συνδικαλιστές και το ευρύ κοινό. Αυτή η πρωτοτυπία (της εναλλαγής των ρόλων) αποφασίστηκε με απόλυτα δημοκρατικές διαδικασίες. Δηλαδή, από μία δυναμική μειοψηφία.

Το πλέον αξιοπερίεργο της Δίκης είναι ότι ενώ υπάρχουν εκατομμύρια μάρτυρες κατηγορίας, εν τούτοις δεν υπάρχουν μάρτυρες υπεράσπισης. Μάταια αναζητήθηκαν στελέχη της Κυβέρνησης, αλλά και υπεύθυνοι των δημοσίων υπηρεσιών. Σχεδόν όλοι δήλωσαν ότι είτε είναι απασχολημένοι με τα σοβαρά καθήκοντά τους είτε σκοπεύουν να καταθέσουν σαν μάρτυρες κατηγορίας. Μάλιστα δεν παρουσιάστηκε ούτε ο συνήγορος υπεράσπισης, φοβούμενος, ίσως, την οργή του Λαού!

Το κατηγορητήριο ήταν εξαιρετικά απλό. Το Κράτος κατηγορείται ότι «δεν υπάρχει» και στις ελάχιστες περιπτώσεις όπου συμπτωματικά διαπιστώθηκε η ύπαρξή του, ότι «δεν λειτουργεί».

Οι μαρτυρίες είναι ατελείωτες. Σταχυολογώ μόνο λίγες για να αποτυπώσω το κλίμα: Ένας πολίτης παραπονιέται για την έλλειψη της αστυνόμευσης. Ένας αστυνομικός ότι δεν πληρώνεται καλά και αναγκάζεται να δουλεύει σεκιουριτάς για συμπλήρωμα. Ένας άλλος γιατί το ΕΚΑΒ άργησε να έλθει και του ζήτησε και 300 ευρώ για τη μεταφορά. Ένας εργαζόμενος στο ΕΚΑΒ γιατί δουλεύει εξαντλητικά αλλά παίρνει μισθό πένιας και αναγκάζεται να μεταφέρει σανό με το ασθενοφόρο για συμπλήρωμα. Μια στοργική μητέρα παραπονέθηκε γιατί απέβαλαν το παιδί της από το σχολείο για απρεπή ενδυμασία. Μια άλλη κλαίει και οδύρεται γιατί από τις βροχές πλημμύρισε το σπίτι της που ήταν κτισμένο επάνω στο ρέμα. Κάποιος άλλος παραπονιέται γιατί δεν γκρεμίζουν το αυθαίρετο που ξεπετάχτηκε σε μία νύχτα, ακριβώς δίπλα από το δικό του αυθαίρετο! Πολλοί μιλούν για «τα φακελάκια» στους γιατρούς, το «λάδωμα» των εφοριακών και το «γρηγορόσημο» των υπηρεσιών. Για όλα φταίει το Κράτος!

Οι τέως υπουργοί αναφέρονται σε μεγάλα προβλήματα. Για παράδειγμα, την ανυπαρξία του κράτους στο προσφυγικό και στις εν γένει κρίσεις.

Την αφερέγγυότητά του στις συναλλαγές. Την αναληψία του για τις

ευαίσθητες κοινωνικές τάξεις. Την έλλειψη προστασίας από την αισχροκέρδεια κ.ο.κ.

Η έκβαση της Δίκης είναι δεδομένη. Όλοι αναμένουν την καταδίκη και την παραδειγματική τιμωρία του κράτους.

Ξαφνικά μία κυρία μεγάλης ηλικίας και με σοβαρό παρουσιαστικό ζητά να καταθέσει. Λέει λοιπόν η κυρία:

«Νομίζω ότι περνάμε μία περίοδο όπου πάρα πολλοί άνθρωποι απέθηκαν να πιστέψουν ότι αν έχουν κάποιο πρόβλημα, είναι υποχρέωση της κυβέρνησης να το αντιμετωπίσει. Εναποθέτουν τα προβλήματά τους στην κοινωνία. Και ξέρετε, αυτό το πράγμα (δηλαδή η κοινωνία) δεν υπάρχει.

Υπάρχουν άτομα, άνδρες και γυναίκες και οικογένειες. Καμία κυβέρνηση δεν μπορεί να κάνει τίποτα παρά μόνον μέσω ανθρώπων και οι άνθρωποι πρέπει πρώτα να φροντίσουν τους εαυτούς τους».

Μετά την παρέμβαση αυτή, κάποιος αναθάρρησε και ανέβηκε στο βήμα λέγοντας: Μήπως το Κράτος είμαστε εμείς και ουσιαστικά το έχουμε δημιουργήσει κατ' εικόνα και ομοίωσή μας. Μήπως ο καθένας από μας έχει συνεισφέρει με τον δικό του τρόπο στην κατάρρευση του Κράτους. Μήπως ο καθένας από μας, για τους δικούς του λόγους, δεν θέλει να υπάρχει ευνομούμενο και αυστηρό Κράτος. Πριν κατέβει από το βήμα ο ομιλητής, η αίθουσα είχε αδειάσει γιατί κανένας δεν θέλει να ακούει δυσάρεστες αλήθειες.

Εδώ τελειώνει η φανταστική δίκη.

Σκέφτηκα αυτή τη φανταστική δίκη, γιατί εδώ στην Ελλάδα μας αρέσει να κάνουμε λαϊκά δικαστήρια.

Η απεργία της 4ης Φεβρουαρίου 2016 ήταν «μεγαλειώδης», όπως την χαρακτήρισαν τα ΜΜΕ. Το κλείσιμο των δρόμων και των τελωνείων από τους αγρότες προβάλλεται επίσης σαν αναγκαίο για να υπερασπιστούν το «δικαίο» τους. Όλοι είναι αποφασισμένοι να φτάσουν μέχρι το τέλος και είναι βέβαιοι ότι «θα νικήσουν». Προσωπικά, έχω μια αφελέστατη ερώτηση: Ποιος είναι ο εχθρός που όλοι θέλουν να νικήσουν; Αν είναι οι δανειστές ο αγώνας είναι πολύ εύκολος. Δεν έχουμε παρά να τους πούμε να μην έλθουν ξανά στη χώρα μας και ότι δεν θέλουμε τα χρήματά τους. Πάντως ο εχθρός δεν μπορεί να είναι η Κυβέρνηση την οποία εκλέξαμε. Γιατί τα μέλη της πρωτοστατούν σε όλους τους λαϊκούς αγώνες επιβεβαιώνοντας την σχιζοφρένειά τους.

Ποιος λοιπόν είναι ο εχθρός που θέλουμε να νικήσουμε; Μήπως έχει δικαίο ο τελευταίος ομιλητής στη φανταστική δίκη και ο πραγματικός εχθρός είναι ο κακός μας εαυτός, ο οποίος αρνείται πεισματικά να δει και να αντιμετωπίσει την πραγματικότητα, η οποία δυστυχώς είναι πολύ σκληρή και η άτιμη δεν αλλάζει;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΡΥΜΙΩΤΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ: ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΣΚΟΥΛΑ 2 ΡΕΘΥΜΝΟ, ΤΗΛ: 2831035042, ΦΑΞ: 2831023392,
E-MAIL:k.kainotomia@gmail.com SITE: www.koinonikikainotomia.gr
FACEBOOK: Κοινωνική Καινοτομία <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

Η έκδοση της εφημερίδας «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» δίνει το χρονικό περιθώριο στους αναγνώστες της, να στείλουν τις κοινωνικές καινοτόμες προτάσεις τους, στην εφημερίδα στο φαξ 2831023392 ή στο e-mail: k.kainotomia@gmail.com

Οι προτάσεις αυτές θα παρουσιάζονται είτε ως άρθρο, είτε ως μέρος των διαλόγων, στα επόμενα φύλλα.

Για τον σκοπό αυτό σε κάθε έκδοση, θα αναγράφονται τα θέματα που θα συζητηθούν στην επόμενη έκδοση της 31/7/2017. Τα θέματα αυτά είναι:

1. ΚΟΙΝΩΝΙΑ	Προτάσεις για	ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΜΑΤΩΝ
2. ΚΡΑΤΟΣ	''	ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΚΟΜΜΑΤΩΝ
3. ΑΓΟΡΑ	''	ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
4. ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟ	''	ΠΟΛΙΤΕΣ - ΗΓΕΣΙΑ - ΤΕΧΝΟΚΡΑΤΕΣ - ΠΛΟΥΤΟΚΡΑΤΕΣ
5. ΠΡΑΚΤΙΚΑ	''	ΝΕΑ ΜΕΛΟΝΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ
6. ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:		ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
7. ΚΑΙΝΟΤΟΜΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ:		ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
8. ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ:		ΚΟΙΝΕΣ ΑΞΙΕΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΙΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ

Η εφημερίδα «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» κυκλοφορεί σε συγκεκριμένα σημεία πώλησης στην ΚΡΗΤΗ. Τα σημεία αυτά αναγράφονται στην ιστοσελίδα. www.koinonikikainotomia.gr, στην οποία αναρτώνται αναλυτικά όλες οι εκδόσεις της εφημερίδας

Το αντίτιμο για την εφημερίδα είναι προαιρετικό. Στα σημεία πώλησης οι εφημερίδες διατίθενται σε ιδιαίτερο σταντ πάνω στο οποίο υπάρχει «κουμπάρ» στον οποίο ο αναγνώστης προαιρετικά εισφέρει την οικονομική βοήθεια του, για την συνέχιση της έκδοσης της εφημερίδας. Η οικονομική διαχείριση της εφημερίδας δημοσιεύεται σε κάθε έκδοση όπως παρακάτω.

1. ΔΑΠΑΝΕΣ: ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ 4.400 € - ΔΙΑΝΟΜΗΣ..... - ΙΔΡΥΣΗΣ: 1.716 € - ΛΟΙΠΑ.....
2. ΕΣΟΔΑ: ΙΔΡΥΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ 1.800 € - ΚΟΥΜΠΑΡΑ: 4.200 €
3. Εισφορές εκτός από τους κουμπάρδες δεν γίνονται δεκτές.

Την εφημερίδα διαχειρίζεται η Μη Κερδοσκοπική εταιρεία «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» με έδρα Σκουλά 2, Ρέθυμνο, τηλ 2831035042, φαξ 2831023392. Υπεύθυνος: κ. Δημήτρης Ηλιάκης, e-mail: demeliakis@gmail.com, τηλ: 6974322338, facebook: Κοινωνική Καινοτομία, <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

ΣΗΜΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΕΝΤΥΠΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

- Καστέλι Κισσάμου, περίπτερο έναντι 1ου Γυμνασίου κ. Γεώργιος Τσουρουανάκης τηλ. 6972289878
- Χανιά, καφετέρια ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ οδός: Χατζ. Νταλιάνη 40. κ Σπύρος Ανδρουλάκης. τηλ 6973350988
- Χανιά Πολυχώρος ΜΕΓΑΛΟ οδός: Γρηγορίου Ε' 69. τηλ 2821072352
- Παλαιόχωρα καφετέρια ΚΟΚΟΝΑΤ κ. Αντώνης Σεργιντάνης τηλ. 6971655429
- Βρύσες Αποκορώνου καφετέρια LA LUNA κ. Γιάννης Κασαπάκης τηλ 2825051500
- ΚΤΕΛ Χανίων - Καστελλίου - Παλαιόχωρας - Βρυών

ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

- Ρέθυμνο: Κέντρο Τύπου Μοάτσου. κ. Χαρίση Ελευθερία τηλ 2831025935
- Ρέθυμνο: Βιβλίο Τύπος, Ηγουμένου Γαβριήλ 137
- Ρέθυμνο: Cul de sac, κ. Χαμογιωργάκης (Πλατεία Τίτου Πετυχάκη - Πλάτανος)
- Σπήλι καφέ ΣΠΗΛΙ, κ. Στέλιος Κουνδουράκης τηλ. 6972311268
- Ανώγεια super market ΑΡΙΑΔΝΗ κ. Τάσος Σταυρακάκης
- Πέραμα, καφετέρια REVANS, τηλ 2834023319
- Μελιδόνι Μυλοποτάμου
- ΚΤΕΛ Ρεθύμνου

ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

- Ηράκλειο Διοκοπολείο Αεράκης τηλ. 6980976609 (Πλατεία Κοραή)
- Ηράκλειο Κέντρο Τύπου κ. Βαγγελιώ Κουτάντου τηλ. 2810231090
- Μοίρες - ΚΤΕΛ Ηρακλείου
- Βιάννος καφέ ΑΔΑΜΑΚΗΣ κ. Ειρήνη κ υιός Πετράκης τηλ 2895022249
- ΚΤΕΛ Χανίων - Ρεθύμνου
- ΚΤΕΛ Ηρακλείου - Λασιθίου

ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ

- Ιεράπετρα - ΚΤΕΛ Λασιθίου
- Άγιος Νικόλαος καφετέρια Αστέρια λιμάνι Αγίου Νικολάου κ. Μιχάλης Σγουρός τηλ. 6944714853
- Άγιος Νικόλαος - ΚΤΕΛ Αγίου Νικολάου
- Σητεία καφετέρια ΚΑΦΕ, οδός Καραμανλή Λιμάνι κ. Κοτζαμποξάκης τηλ 6975779052, 2843025131
- Σητεία - ΚΤΕΛ Λασιθίου